Głosując na listę Frontu Narodowego - zdajesz patriotyczny egzamin

ILUSTROWANY

KURIER POLSKI

Cena 15 gr

ROK VIII (1952) Piątek, 17 października Nr 249 (2438)

Dnia 15 października 1952 r. obradowała w Warszawie Krajowa Narada Pracowników Służby Zdrowia, przedstawicieli naukowców, lekarzy, farmaceutów, pielęgniarek, położnych — wszystkich tych, których ofiarna praca ma na celu ochronę zdrowia obywateli, pomoc chorym, opiekę nad matką i dzieckiem.

Na zdjęciu: Prezydium Zjazdu. (Foto — CAF)

Wielka siła idei XIX Zjazdu

Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego twórczym bodźcem dla narodu polskiego cementującym jeszcze mocniej szeregi Frontu Narodowego

Przemówienie Przewodniczącego KC PZPR Prezydenta Bolesława Bieruta

Drodzy przyjaciele i towarzysze!

Delegacja polska przekazała XIX Zjazdowi Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego gorące i najserdeczniejsze pozdrowienia od polskich mas pracujących, przekazała narodom ZSRR, ich sławnej i bohaterskiej Partii i wielkiemu Wodzowi, Nauczycielowi, Przyjacielowi wszystkich narodów, walczących o pokój, wolność i nowe życie — gorące uczucia przyjaźni, wdzięczności, solidarności od narodu polskiego.

Delegacja polska przywozi nawzajem narodowi polskiemu, masom pracującym i Partii gorące, serdeczne pozdrowienia XIX Zjazdu, skierowane do wszystkich bratnich narodów, do wszystkich partii, walczących o pokój, o demokrację, o niepodległość i socjalizm. Delegacja polska przywozi ze Zjazdu historyczne słowa Towarzysza Stalina, jego gorący i serdeczny apel do bratnich partii, jego wielkie, idące dziś poprzez cały świat, pobudzające ludzkość, wszystko co jest w niej najlepsze, przodujące, żywe i szlachetne — potężne hasło walki o pokój między narodami.

Nie ma na świecie narodu, nie ma człowieka o czystych uczuciach i sumieniu nie tkniętym trucizną imperialistycznego zwyrodnienia, nie ma wśród uczciwych i przodujących ludzi nikogo, ktoby nie rozumiał i nie odczuwał olbrzymiej wagi słów Towarzysza Stalina, zawartych w jego ostatnim przemówieniu zjazdowym. Słowa te mobilizować będą niezliczone, milionowe masy do jeszcze bardziej wytężonej, ofiarnej, nieugiętej walki w potężnych, rosnących szeregach bojowników o pokój między narodami, do nieustraszonej walki z podżegaczami wojennymi, do walki o wolność, demokrację i niepodległość narodów na całym świecie.

Słowa Józefa Stalina i obrady wielkiego, historycznego Zjazdu przodującej partii proletariatu międzynarodowego — będą ożywiać, uzbrajać ideologicznie, budzić otuchę i wiarę w słuszność wielkiej, niepokonanej, nieśmiertelnej sprawy wyzwolenia ludu pracującego, wiarę w jej niezawodne zwycięstwo.

Niepodobna w kilku krótkich słowach omówić olbrzymie międzynarodowe znaczenie XIX Zjazdu WKP(b), która odtąd będzie nosiła nazwę Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Zjazd ten stanowił wydarzenie polityczne najwyższej wagi, o skali światowej.

Znaczenie tego Zjazdu i sprawy, które były przedmiotem jego obrad dają się streścić w sposób następujący:

Zjazd dał ocenę walk, prac i wydarzeń za 13-letni, niezwykle doniosły w historii ludzkości okres, jaki upłynął od XVIII Zjazdu w 1939 r. Był to okres wielkiej wojny światowej, okres rozbicia i zdruzgotania faszyzmu przez zwycięskie armie narodów radzieckich, okres wyzwolenia i odrodzenia w oparciu o władzę ludu pracującego szeregu narodów — odrodzenia narodu polskiego.

Dla kapitalizmu światowego był to okres nowych potężnych wyrw w jego systemie, okres znacznego pogłębienia i zaostrzenia się ogólnego kryzysu sytemu kapitalistycznego.

Dla narodów radzieckich i narodów wyzwolonych dzięki ich braterskiej pomocy z pęt kapitalizmu był to okres potężnej, twórczej odbudowy i rozbudowy, okres wielkich historycznych przeobrażeń, okres szybkiego wzrostu sił wytwórczych tych narodów, okres przejścia do wielkich budowli komunizmu w ZSRR — był to okres olbrzymiego wzrostu siły, autorytetu, roli ZSRR w świecie, olbrzymiego wzrostu wpływu Wielkiego Kraju Rad na świadomość, ideologię, postawę przodujących warstw całej ludzkości. Związek Radziecki stał się dla olbrzymiej większości ludzi w całym świecie niezawodną i niezwyciężoną ostoją pokoju i nadzieją lepszego, szczęśliwego jutra.

Nic przeto dziwnego, że na obrady XIX Zjazdu wielkiej, bohaterskiej Partii narodów radzieckich zwrócone były oczy całego świata.

Zjazd poprzedziło opublikowanie nowego, historycznego dzieła Towarzysza Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR". Doniosłe znaczenie tej epokowej pracy nie tylko dla narodów radzieckich, ale i dla wszystkich krajów, budujących socjalizm, przełomowe jej znaczenie dla nauki ekonomicznej, dla nauk społecznych, dla marksizmu-leninizmu odczute i docenione zostało przez całą przodującą część ludzkości.

XIX Zjazd przyjął tę pracę za podstawę programowych wytycznych i zadań Partii.

W oparciu o genialną analizę naukową Towarzysza Stalina, w oparciu o wielkie osiągnięcia gospodarcze, kulturalne i moralno-polityczne w historycznym okresie, jaki upłynął od XVIII Zjazdu — XIX Zjazd Partii wykazał w świetle nieodpartych faktów i procesów historycznych niezwyciężoną moc ustroju socjalistycznego i jego bezsporną wyższość nad wikłającym się we własnych sprzecznościach ustrojem kapitalistycznym.

XIX Zjazd wytyczył jasną drogę przejścia społeczeństwa radzieckiego do następnej, wyższej fazy ustro-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Lud Stolicy gorąco powitał

Przewodniczącego KC PZPR Prezydenta Bolesława Bieruta

WARSZAWA (PAP) 16 bm. powrócił do Warszawy Przewodniczący KC PZPR Prezydent Bolesław Bierut na czele delegacji Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, która uczestniczyła w obradach XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Przewodniczącego KC PZPR, powracającego do stolicy na czele delegacji witali na lotnisku warszawskim członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Komitetu Centralnego PZPR, przedstawiciele stronnictw politycznych, przedstawiciele Komitetu Warszawskiego i Wojewódzkiego PZPR, delegacja Centralnej Rady Związków Zawodowych, delegacja Zarządu Głównego ZMP, liczne delegacje organizacji partyjnych stołecznych zakładów pracy i delegacje młodzieży oraz wielotysięczne rzesze mieszkańców stolicy.

Na lotnisku obecny był charge d'affaires ZSRR w Warszawie D. I. Zaikin oraz przedstawiciele placówek dyplomatycznych innych państw zaprzyjaźnionych.

„Chwała Wielkiemu Stalinowi", „Niech żyje czołowy oddział bojowników o pokój i socjalizm — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego!", „Niech żyje Wielki Budowniczy Polski Ludowej Bolesław Bierut!" — takie hasła widnieją ponad wielotysięcznymi tłumami. Na wietrze łopocą niezliczone czerwone i biało czerwone sztandary. Na czerwonym tle utworzonym z setek flag — wizerunki Józefa Stalina i Bolesława Bieruta.

Gdy na lotnisku ląduje samolot wiozący delegację Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z tysięcy ust rozlega się potężny okrzyk — „Niech żyje Wódz i Nauczyciel narodu polskiego Bolesław Bierut!"

Do wysiadającego z samolotu Przewodniczącego KC PZPR zbliżają się dziesiątki delegacji i wręczają wiązanki czerwonych i białoczerwonych kwiatów.

Przewodniczący KC PZPR Prezydent Bierut serdecznie wita się z obecnymi. Orkiestra gra Hymn Narodowy.

Wśród nieustającej manifestacji zgromadzonych tłumów, wśród okrzyków na cześć Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, na cześć Bolesława Bieruta i Józefa Stalina — Przewodniczący KC PZPR wstępuje na trybunę, z której pozdrawia rozentuzjazmowane tłumy.

Nastaje głęboka cisza, gdy padają pierwsze słowa przemówienia Wielkiego Wodza i Nauczyciela narodu polskiego...

(Przemówienie Przewodniczącego KC PZPR podajemy oddzielnie).

Podczas przemówienia zrywają się wielokrotnie gorące owacje na cześć mówcy i na cześć Wielkiego Stalina.

Okrzyki wzniesione przez Przewodniczącego KC PZPR wywołują nową potężną falę entuzjazmu. „Stalin-Bierut-Pokój" — skandują tłumy. Owacja długo nie milknie. Zebrani manifestują swą głęboką miłość i oddanie dla Wodza całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina i wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, której XIX Zjazd wytyczył narodom świata drogę do zwycięstwa.

Potężnie rozbrzmiewają owacje na cześć Przewodniczącego KC PZPR Prezydenta Bolesława Bieruta i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — przewodniczki w walce o jasną przyszłość narodu, na cześć narodowego frontu walki o pokój i socjalizm.

Orkiestra gra Międzynarodówkę, której słowa mocno podejmują zebrane tłumy.

Przyjęcie na Kremlu na cześć przedstawicieli bratnich partii

MOSKWA (PAP) Agencja TASS donosi, że w dniu 15 października Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wydał na Kremlu obiad na cześć przedstawicieli partii komunistycznych i innych bratnich partii, którzy przybyli na XIX Zjazd partyjny.

Na przyjęciu obecni byli wszyscy przedstawiciele bratnich partii. Obecni byli także członkowie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i zastępcy członków KC.

Przyjęcie upłynęło w serdecznej atmosferze.

Podczas przyjęcia odbył się wielki koncert.

Prawda słów Stalina

Głęboka prawda, zawarta w przemówieniu Józefa Stalina, wygłoszonym na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, uwypukla w pełni źródła nierozerwalności więzi ideowej, łączącej partie komunistyczne, demokratyczne i robotniczo-chłopskie całego świata z radziecką partią komunistyczną, więzi łączącej wszystkie walczące o pokój i swą szczęśliwą przyszłość narody z przodującą siłą postępu i pokoju — Wielkim Związkiem Radzieckim. Zaufanie, przyjaźń i braterskie poparcie, cechujące stosunek postępowych sił wszystkich narodów do narodu radzieckiego i jego wielkiej Partii, stanowi fundament ich zwartości i nieugiętości w walce o pokój, demokrację i niezawisłość narodową.

„...Wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej Partii przez jakąkolwiek bratnią partię — powiedział Józef Stalin — oznacza jednocześnie poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju".

Pełna zbieżność interesów pokój miłujących narodów z polityką Związku Radzieckiego leży u podstaw tego wzajemnego poparcia. Kto popiera politykę ZSRR, kto broni Związku Radzieckiego — ten przyczynia się do umocnienia sił pokoju, ten służy sprawie niepodległości i bezpieczeństwa własnego kraju, ten jest patriotą, broniącym interesów swej ojczyzny. Kto jest wrogiem Związku Radzieckiego, ten jest równocześnie wrogiem własnego narodu.

Historia każdego narodu to najlepsza ilustracja tego, o czym mówił Józef Stalin. Ta wielka prawda znalazła pełne odzwierciedlenie w dziejach narodu polskiego, gdzie ci, którzy sączyli w duszę naszego społeczeństwa jad kłamstwa i nienawiści do Kraju Rad, ci którzy organizowali haniebną wyprawę kijowską równocześnie sprzedawali Polskę obcemu kapitałowi i zdradzali na każdym kroku interesy ojczyzny, przygotowując grunt do agresji hord faszystowskich przeciw Polsce i eksterminacji narodu w okresie okupacji hitlerowskiej. Tą samą drogą zdrady interesów narodowych kroczą dziś Churchill, Pinay, Adenauer, de Gasperi i dziesiątki innych polityków burżuazyjnych, którzy, ziejąc nienawiścią do Pierwszego Kraju Socjalizmu, zaprzedają gospodarczo i politycznie swe kraje amerykańskim imperialistom, wskrzeszają ponure widmo hitlerowskiego Wehrmachtu i pomagają zgrai ludobójców w ich usiłowaniach pogrążenia świata w ogniu nowej pożogi wojennej.

Jakże wymowny przykład słów Stalina o wyrzuceniu przez burżuazję za burtę sztandaru swobód demokratycznych i sztandaru niezawisłości i suwerenności narodowej — stanowią kraje zachodnie. Potęgujący się z każdym dniem terror faszystowski w Stanach Zjednoczonych, Francji, Niemczech Zachodnich czy Włoszech, coraz jawniejsze zaprzedawanie za dolary przez burżuazję zachodnią suwerenności i niezawisłości narodowej swych krajów — oto fakty mówiące same za siebie.

Jednak, zdradzone przez burżuazję, narody nie opuszczą sztandaru swobód demokratycznych i sztandaru niezawisłości narodowej. Podniosą go — jak podkreśla Stalin — partie komunistyczne i demokratyczne w krajach kapitalistycznych stając się przodującą, kierowniczą siłą narodu. Skupią one wokół siebie pod tymi sztandarami patriotyczne społeczeństwo i poprowadzą swe narody naprzód do zwycięstwa, przekreślając zbrodnicze plany podżegaczy wojennych.

Głęboka prawda słów Stalina znajduje wspaniałe potwierdzenie w historycznych przemianach, jakie dokonały się w narodzie polskim w ostatnim dziesięcioleciu. Wszak właśnie dzięki Związkowi Radzieckiemu naród nasz odzyskał wolność, dzięki poparciu, pomocy i przyjaźni narodów radzieckich kroczymy dziś zwycięsko drogą, prowadzącą ku promiennej przyszłości. We wspólnej walce o wielkie wspólne cele, w walce o pokój i postęp znajduje pełny wyraz zgodność interesów naszego narodu z interesami narodów ZSRR, z interesami całej postępowej ludzkości. Nasz rozkwit i siła — to bezpośredni, realny wkład w dzieło wzmocnienia obozu pokoju, na którego czele stoi wielki Związek Radziecki. Rozkwit i potęga ZSRR — to gwarancja pokojowej, wspaniałej przyszłości naszej Ojczyzny, to łatwiejsze pokonywanie przez nas codziennych trudności i braków, to zwycięska realizacja wielkiego Programu Frontu Narodowego.

Wyrzucony za burtę przez Becków, Sławojów, Borów, Mikołajczyków i Andersów sztandar demokracji i niezawisłości narodowej dzierży mocno, skupiony wokół klasy robotniczej i jej Partii lud polski — prawowity gospodarz kraju. Zjednoczony we Froncie Narodowym naród nasz, pod przewodem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, szeroko wykorzystując historyczne wskazania Wielkiego Chorążego Pokoju Józefa Stalina, zwycięsko zrealizuje swe wielkie plany szczęśliwej, pokojowej przyszłości Polski.

Słowa Chorążego Pokoju

potęgują zapał mas pracujących realizujących program Frontu Narodowego

Szeroki oddźwięk przemówienia Generalissimusa Stalina wśród społeczeństwa polskiego

Z najwyższym, gorącym zainteresowaniem zapoznają się setki tysięcy robotników w fabrykach, urzędników w biurach, studentów w uczelniach naszego kraju z przemówieniem Józefa Stalina, wygłoszonym na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Gazety z tekstem przemówienia rozchwytywane były w błyskawicznym tempie. W zakładach pracy gromadzono się wokół głośników radiowych. Słowa Wielkiego Przywódcy i Nauczyciela postępowej ludzkości są na ustach setek tysięcy mieszkańców miast i wsi.

W komitetach Frontu Narodowego, na zebraniach przedwyborczych, na odprawach agitatorów żywo omawiano przemówienie Stalina. W rozmowach, toczących się na zebraniach podkreślano, że słowa Wielkiego Stalina są bezcennym orężem w przedwyborczej akcji politycznej — przynosząc nowe,. nieodparte argumenty, budzące poczucie niezłomnej spoistości, solidarności i siły obozu pokoju i wzmagające świadomość jego rosnącej przewagi nad siłami imperializmu.

Słowa Chorążego Pokoju potęgują zapał milionowych rzesz patriotów do dalszej, twórczej pracy dla dobra Ojczyzny Ludowej.

Pamiętając, że Związek Radziecki pod wodzą Stalina rozgromił nawałę hitlerowską, ludzie pracy wskazują, że dzięki potędze ZSRR i całego frontu pokoju — nasze budownictwo może dokonywać się w poczuciu niezachwianej pewności i spokoju o przyszłość.

Patrioci polscy, walczący w Narodowym Froncie o pokój i Plan 6-letni, z uczuciem dumy czytają słowa Stalina o „szturmowych brygadach" światowego obozu pokoju i postępu, podkreślając, że jedną z nich jest Polska Rzeczpospolita Ludowa.

SZCZECIN. W obwodzie wyborczym nr 28 w Szczecinie panuje niezwykłe ożywienie. Kilkudziesięciu agitatorów, którzy zebrali się tu 15 bm. na kolejne seminarium, żywo omawia przemówienie Józefa Stalina na XIX Zjeździe KPZR. Wielu agitatorów wysłuchało tekstu przemówienia przez radio, wielu zapoznało się z treścią dopiero podczas seminarium.

„Słowa Towarzysza Stalina dotrą do ludzi dobrej woli na całym świecie, dodadzą im nowych sił w sprawiedliwej walce o wolność, o pokój — mówi agitator Jan Miłek — dodają one sił i naszemu narodowi, który za przykładem Związku Radzieckiego buduje swoją szczęśliwą przyszłość i umacnia światowy obóz pokoju. Jeszcze bardziej skonsolidują się szeregi obrońców pokoju na całym świecie pod kierownictwem klasy robotniczej i ich wypróbowanych w bojach partii. Nie zrealizują imperialiści swych zbrodniczych planów, bo nasze siły rosną i potężnieją i muszą zwyciężyć".

W. Bratek — jeden z agitatorów powiedział:

„Słowa naszego ukochanego Towarzysza Stalina pobudzą do jeszcze ofiarniejszej walki o pokój wszystkich uczciwych ludzi na całym świecie".

*

ŁÓDŹ. Z niezwykłym zainteresowaniem łódzkiej klasy robotniczej spotkało się przemówienie Józefa Stalina wygłoszone na XIX Zjeździe WKP(b). Gazety z tekstem przemówienia rozchwytane zostały z błyskawiczną szybkością. Przed głośnikami zakładowych radiowęzłów, przez które nadawany jest tekst przemówienia, gromadzą się tłumnie robotnicy fabryk, kończący właśnie pracę. Słuchają skupieni, nie chcą utracić chociażby jednego słowa Wielkiego Nauczyciela.

Komunikat Państwowej Komisji Wyborczej

Państwowa Komisja Wyborcza przypomina, że zgodnie z art. 31 p. 1 ordynacji wyborczej wyborca zmieniający miejsce pobytu w czasie między ogłoszeniem spisu wyborców, a dniem wyborów powinien zaopatrzyć się w „zaświadczenie o prawie głosowania".

Zaświadczenie to wydaje Prezydium Miejskiej, Gminnej (Dzielnicowej) Rady Narodowej właściwej dla dotychczasowego miejsca pobytu wyborcy.

Na podstawie zaświadczenia wyborca będzie wpisany do spisu wyborców i dopuszczony do głosowania w obwodzie swego nowego miejsca pobytu.

Wybory władz VII sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ

Blok anglo-amerykański gwałci przepisy proceduralne

NOWY JORK. W dniu 14 października Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dokonało wyboru swych władz.

Przewodniczącym VII sesji Zgromadzenia Ogólnego wybrany został kandydat amerykański minister spraw zagranicznych Kanady — Pearson.

Delegacje Związku Radzieckiego, republiki ukraińskiej, republiki białoruskiej, Polski i Czechosłowacji głosowały przeciwko kandydaturze Pearsona — za kandydaturą Indii.

W skład komisji mandatowej weszli przedstawiciele: Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Belgii, Burmy, Libanu, Nowej Zelandii, Panamy, Paragwaju i Szwecji.

Na posiedzeniu popołudniowym dokonano wyboru 7 wiceprzewodniczących VII sesji Zgromadzenia oraz przewodniczących 7 komisji Zgromadzenia.

Przewodniczącym komisji politycznej został przedstawiciel Brazylii — Jose Muniz, przewodniczącym specjalnej komisji politycznej przedstawiciel Grecji — Alexis Kyrou, przewodniczącym komisji ekonomiczno-finansowej przedstawiciel Czechosłowacji — Jiri Nosek, przewodniczącym komisji dla spraw socjalnych, humanitarnych i kulturalnych przedstawiciel Pakistanu — Amjad Ali, przewodniczącym komisji administracyjno-budżetowej przedstawiciel Filipin — Carlos Romulo, przewodniczącym komisji prawnej przedstawiciel Syjamu — Wan Waithayakon, przewodniczącym komisji powierniczej przedstawiciel Argentyny — Rudolfo Munoz.

Dokonano także wyboru 7 wiceprzewodniczących sesji VII Zromadzenia Ogólnego. Wiceprzewodniczącymi zostali delegaci: Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji, Hondurasu, Egiptu i delegat Kuomintangu.

Poza tym ukonstytuowała się komisja Ogólna Zgromadzenia, której zadaniem jest ustalenie porządku dziennego i w której skład wchodzą: przewodniczący sesji, wszyscy wiceprzewodniczący sesji oraz przewodniczący 6 komisji (oprócz przewodniczącego specjalnej komisji politycznej).

Przed ukonstytuowaniem się komisji ogólnej przewodniczący Zgromadzenia Pearson, naruszając brutalnie reguły proceduralne, oznajmił, że w skład komisji ogólnej wejdzie z głosem decydującym również przewodniczący specjalnej komisji politycznej delegat Grecji Kyrou. Tę jednostronną decyzję Pearsona zakwestionował delegat radziecki Gromyko oraz delegat polski dr Lachs. Delegat radziecki wskazał na przepis procedury stosowanej od początku istnienia ONZ określający liczbę członków komisji ogólnej na 14 i zażądał opinii komisji prawnej Zgromadzenia na temat ewentualnej zmiany procedury. Dr Manfred Lachs zwrócił uwagę, że jednostronna decyzja Pearsona pogwałciła nie jeden, a szereg przepisów procedury, m. in. przepis zasadniczy, stwierdzający, że procedura nie może być zmieniona bez uprzedniej debaty.

Przewodniczący Pearson odmówił zasięgnięcia opinii komisji prawnej twierdząc, że jego decyzja została zatwierdzona, ponieważ nikt się jej nie sprzeciwił w momencie jej obwieszczenia. Następnie podał on swą jednostronną decyzję pod głosowanie. Przeciwko decyzji Pearsona głosowali delegaci krajów obozu pokoju, większość krajów arabskich i azjatyckich oraz znaczna część delegacji krajów Ameryki łacińskiej — ogółem 25 delegatów. 8 delegatów wstrzymało się od głosowania i jednostronna decyzja Pearsona uzyskała zaledwie 27 głosów.

Chociaż decyzja Pearsona została zatwierdzona, wynik głosowania był wyrazem protestu bez mała połowy delegacji przeciwko dyktatowi bloku amerykańsko-angielskiego i przeciwko gwałceniu przepisów proceduralnych Zgromadzenia ONZ.

Umowa handlowa między Polską a Iranem

WARSZAWA (PAP) W dniu 8 bm. zostały parafowane w Teheranie umowa handlowa i układ płatniczy między Polską a Iranem. Wysokość obrotów rocznych między obu krajami osiągnie sumę ok. 22 milionów rubli.

Przemówienie Przewodniczącego KC PZPR Prezydenta Bolesława Bieruta

(Ciąg dalszy ze str. 1).

jowej, przejścia od socjalizmu do komunizmu. W tym wyraża się najdobitniej wielka, historyczna rola XIX Zjazdu.

Zjazd ustalił wytyczne piątej pięciolatki — nieodparte świadectwo dalszego, coraz szybszego rozkwitu gospodarczego Związku Radzieckiego, wzrostu jego potęgi gospodarczej i wzrostu dobrobytu ludności.

Zjazd uchwalił nowy statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — dokument niezmiernej wagi świadczący o ogromnych osiągnięciach wielkiej Partii Lenina — Stalina, o nowym zasięgu praw i obowiązków członka Partii, odpowiadających zadaniom nowego okresu, dokument, który będzie twórczym bodźcem dla wszystkich bratnich partii.

Niemniej doniosła była międzynarodowa rola XIX Zjazdu, jego potężne znaczenie dla mas pracujących całego świata. Zjazd uwypuklił z niezwykłą siłą nie tylko potężną i niewzruszoną zwartość i monolitność wielkiej 7-milionowej Partii Lenina — Stalina, ale i jej najgłębszy i wzruszający w swym wyrazie patriotyzm, ofiarność i żelazną wolę w pracy nad rozbudową siły, dobrobytu i kultury społeczeństwa radzieckiego. Z obrad, z atmosfery Zjazdu promieniował równocześnie z niezwykłą siłą internacjonalizm, najgłębsze tętno, uczuć solidarności międzynarodowej i gotowości oddania wszystkich sił dla wielkiej sprawy zabezpieczenia pokoju między narodami, poparcia i solidarności z walką wszystkich narodów o ich niepodległość. Troska o pokój, o braterstwo między wolnymi narodami biła z niezrównaną mocą ze wszystkich przemówień, z całokształtu obrad Zjazdu. Z głębokim poczuciem siły zdolnej zabezpieczyć pokój, z przekonaniem, że sprawa pokoju jest największym problemem ludzkości dopóki istnieje imperializm Zjazd dawał nieprzerwanie wyraz gotowości poświęcenia sprawie pokoju wszystkich rosnących szybko i nieprzerwanie sił narodów radzieckich.

Doniosłe uchwały XIX Zjazdu winny być głęboko, gruntownie i wszechstronnie przestudiowane i przyswojone przez każdego, kto pragnie kroczyć aktywnie w szeregach bojowników o nowy, lepszy ustrój społeczny, o dalszy jeszcze szybszy rozwój sił i potęgi swego narodu, o pokój między narodami, o niepodległość, demokrację i socjalizm.

Oto, drodzy towarzysze i przyjaciele, to, co się da w paru słowach powiedzieć o Zjeździe. Naród polski stoi w chwili obecnej przed doniosłym aktem politycznym jakim są wybory do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wielka, pobudzająca siła idei, które promieniowały na świat cały w historycznych dniach Zjazdu, stanie się niewątpliwie i dla naszego narodu twórczym bodźcem cementującym i mobilizującym jeszcze mocniej nasze szeregi — szeregi Frontu Narodowego zarówno w najbliższe dni kampanii wyborczej, jak i w dalszej wielkiej pracy nad budowaniem wielkości, potęgi i szczęśliwego jutra naszej Ojczyzny.

Niech żyje i krzepnie nasz Front Narodowy!

Precz z podżegaczami wojennymi!

Niech żyje pokój między narodami!

Niech żyje długie, długie lata Wielki Przyjaciel narodu polskiego, Chorąży Pokoju Józef Stalin!

LEKARZ – PRACOWNIKIEM W SŁUŻBIE NARODU

realizującego program wyborczy Frontu Narodowego

Przemówienie Premiera J. Cyrankiewicza wygłoszone na Krajowej Naradzie Pracowników Służby Zdrowia

Szanowni zebrani!

W imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w imieniu Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej witam i serdecznie pozdrawiam uczestników Krajowej Narady Pracowników Służby Zdrowia.

Nie ulega wątpliwości, że Narada ta reprezentuje postawę, dorobek i dążenia przeszło 150-tysięcznej rzeszy pracowników służby zdrowia i że przyczyni się do jeszcze mocniejszego zespolenia pracowników służby zdrowia wokół swoich szczytnych zadań, do których Partia i Rząd przywiązują tak wielką wagę.

Nie ulega także wątpliwości, że bogatym tłem Narady są te wszystkie przemiany społeczne, które dokonały się w Polsce i które sprawiły, że troska o człowieka, o jego życie i zdrowie i szczególna troska o przyszłość i zdrowie młodego pokolenia najpełniej wyraża się we wszystkich naszych poczynaniach we wszystkim co składa się na budownictwo socjalizmu. Bo właśnie budowa socjalizmu, podnoszenie dobrobytu, zamożności i kultury narodu, pomnażanie dóbr gospodarczych, stałe podnoszenie poziomu bezpieczeństwa pracy, podnoszenie stopy życiowej w mieście i na wsi, związany z tym rozwój wszelkiego rodzaju urządzeń służby zdrowia — warunkuje realne i konkretne podniesienie poziomu zdrowotności — dalsze zmniejszenie śmiertelności — dalsze zwiększenie przeciętnej długości życia ludzkiego, jeszcze lepszą, wszechstronną opiekę nad zdrowiem i życiem człowieka.

Dlatego to obywatele — pracownicy służby zdrowia — jest jasne i zrozumiałe, że tak jak na kominach nowouruchamianych fabryk, hut i kopalń w dniu uroczystego oddania zakładów w służbę narodu tak i nad wszystkimi dużymi przecież osiągnięciami służby zdrowia w Polsce — i nad dalszymi wspaniałymi perspektywami jej rozwoju powiewa zwycięski sztandar służby człowiekowi, sztandar socjalizmu.

Jest to tak samo jasne i zrozumiałe jak i to, że gdy przed wojną wstrząsały czytelnikami znane nam wszystkim „pamiętniki lekarzy", to były te pamiętniki — czy tego chcieli autorzy czy nie — czy to do końca zrozumieli czy nie — straszliwym oskarżeniem ustroju fabrykancko-obszarniczego, ustroju, gdzie w Polsce krzywda i wyzysk spotęgowane były w swoich skutkach potwornym zacofaniem materialnym i kulturalnym kraju — bezgraniczną nędzą wsi polskiej i związaną z tym ciemnotą — beznadziejną wegetacją milionów ludzi i jeszcze bardziej beznadziejnym impasem, a właściwie cofaniem się polskiej gospodarki.

Kimże nie wstrząsały te straszliwe opisy nędzy ludzkiej i ciemnoty — braku urządzeń i instrumentów lekarskich, niemożności dojazdu do chorych — rzadkiej sieci szpitalnej i ośrodków zdrowia i jeszcze gorszego losu nieubezpieczonych — losu wsi — losu chłopów i robotników rolnych, losu położnic na wsi, opisy epidemii, które jak burze przechodziły przez bezbronne wsie, opisy losu najbardziej bezbronnych — losu dzieci i wreszcie opisy bezsilności, straszliwej bezsilności lekarza — społecznika wobec żniwa chorób i śmierci, śmierci niepotrzebnych, śmierci, gdzie mordercą był ustrój kapitalistyczny, gdzie mordercą były wytworzone przez ten ustrój warunki społeczne, położenie gospodarcze i kulturalne i podniesiony do godności zasady egoizm, antyludzka, antyhumanitarna obojętność na los milionów ludzi, najbardziej oburzająca i demoralizująca cecha ustroju opartego na krzywdzie i wyzysku.

Dopiero rewolucja i zrodzona z niej Polska Ludowa przyniosła zasadniczy przełom w losach narodu.

Bilans przemian, które dokonały się w ciągu 8 lat jest ogromny. Odrobiliśmy wiekowe zacofanie szczególnie jaskrawe na odcinkach, z którymi styka się lekarz i pracownik służby zdrowia. Na wsi, tam gdzie przed wojną było 68 ośrodków zdrowia jest już około 900. Na wsi właśnie nastąpił zasadniczy przełom. Już 85 proc. porodów w kraju odbierają położne lub szpitale wobec 25—30 proc. przed wojną — 2/3 powiatów ma stacje pogotowia ratunkowego.

Rozrasta się produkcja lekarstw. Rozrasta się system ulg w szpitalach. Rozwinęła się szeroko profilaktyka. Przeprowadzona została przez pracowników służby zdrowia zwycięska akcja przeciwweneryczna, która zmniejszyła 30-krotnie ilości zachorowań.

Zmniejszyła się zapadalność na choroby zawodowe.

Zmniejszyła się śmiertelność w chorobach u położnic. Rośnie liczba lekarzy.

Co najjaskrawiej oświetla przełom — to zwiększenie przyrostu naturalnego — tryumf życia nad śmiercią, zwiększa się liczba urodzeń, zmniejsza śmiertelność niemowląt, niewątpliwy wynik przemian gospodarczych i społecznych w naszym kraju.

Będzie tu na waszej naradzie na pewno mowa o wielkim dorobku na odcinku służby zdrowia. Tak jest już po 8 latach. Trudnych latach. Porywających, powojennych latach odbudowy. Latach, w których iluż ludzi nosi w sobie jeszcze ślady wojny i okupacji.

Widzimy również braki i niedociągnięcia. Widzimy ile jeszcze jest do nadrobienia.

Naród ogromnym wysiłkiem w jednym roku przebywa dziś dziesiąt-

(Ciąg dalszy na str. 4)

Spotkanie kandydatów na posłów ze społeczeństwem bydgoskim

W dniu wczorajszym w sali ORZZ w Bydgoszczy odbyło się spotkanie inżynierów, techników, przodowników pracy i racjonalizatorów Pomorza z kandydatami na posłów okręgu wyborczego Bydgoszcz: Ministrem Adamem Rapackim, I sekretarzem KW PZPR Feliksem Baranowskim i gen. Bronisławem Półturzyckim.

Sprawozdanie ze spotkania zamieścimy w numerze jutrzejszym.

KOMUNIKAT Woj. Komitetu Wyborczego Frontu Narodowego w Bydgoszczy

Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego podaje do wiadomości, że przy Wojewódzkim Komitecie Frontu Narodowego Bydgoszcz, ul. Toruńska 30 oraz przy Okręgowych Komitetach Frontu Narodowego we Włocławku, Inowrocławiu, Grudziądzu i w Toruniu (Okręg Inowrocław) działają zespoły konsultacyjne, powołane dla udzielania pomocy w opracowywaniu materiałów terenowych, do referatów, odczytów itp., wygłaszanych w związku z kampanią wyborczą.

Wszyscy prelegenci biorący udział w kampanii wyborczej mogą korzystać z pomocy konsultantów codziennie od godz. 10-ej w lokalach Okręgowego Komitetu Frontu Narodowego oraz Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego.

Przed wielkim aktem ogólnonarodowym

Już za 9 dni naród polski, zjednoczony pod sztandarem Frontu Narodowego, dokona wyboru pierwszego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Cały kraj żyje pod znakiem przygotowań do tego wielkiego aktu ogólnonarodowego. W atmosferze radości i dumy z naszych wielkich osiągnięć gospodarczych i kulturalnych, na tysiącach zebrań przedwyborczych masy pracujące wyrażają swe poparcie dla programu Frontu Narodowego, dokumentują swą wolę walki o realizację nakreślonych w nim wielkich zadań.

Przebieg odbywających się obecnie w setkach miast, miasteczek i wsi polskich spotkań z kandydatami na posłów stanowi wymowne świadectwo jedności narodu, który widzi w wysuniętych przez siebie kandydatach godnych reprezentantów wielkiej sprawy całego ludu pracującego. Wszak kandydaci Frontu Narodowego to najlepsi synowie i córki narodu, to ci, którzy walczyli od lat o wyzwolenie narodowe i społeczne, i ci, którzy wyrośli w pracy dla Polski Ludowej — przodownicy pracy, przodujący chłopi, żołnierze wypróbowani w służbie dla Ojczyzny, wybitni uczeni, inżynierowie, literaci i działacze społeczni, przedstawiciele młodzieży i kobiet polskich.

Do ponurej przeszłości należą czasy, gdy w sejmie polskim zasiadali fabrykanci, arystokraci i obszarnicy, wraz ze symi sługusami z administracji państwowej i sanacyjnego korpusu oficerskiego. W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej gospodarzem jest lud pracujący i on dziś swobodnie decyduje o tym, kto w jego imieniu zasiądzie w najwyższym organie naszego Państwa Ludowego.

W roku 1928, przy pozornie „demokratycznej" ordynacji wyborczej, w ówczesnym sejmie było 30 wielkich kapitalistów — fabrykantów i właścicieli trustów, 37 obszarników, w tym 12 książąt i hrabiów, zaś robotników, oczywiście odpowiednio „dobranych" — 13 (w senacie 1). Faszystowska ordynacja wyborcza w 1935 r. jeszcze bardziej „poszła naprzód", redukując liczbę robotników do zera.

W nadchodzących wyborach do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na listach Frontu Narodowego widnieją nazwiska 288 kandydatów wywodzących się z robotników, 223 — z chłopów, 110 — z inteligencji pracującej, przyczym aż 150 to ludzie wprost z fabryk i warsztatów, a 120 to chłopi uprawiający ziemię. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — najwyższy wyraziciel woli ludu pracującego miast i wsi, będzie składał się z najgodniejszych, najlepszych przodujących ludzi, wybróbowanych patriotów i działaczy, reprezentujących wszystkie twórcze warstwy narodu, ludzi gotowych oddać wszystkie swe siły wielkiej sprawie szczęśliwej przyszłości Ojczyzny. Symbolem tego oddania sprawie ludu pracującego jest postać czołowego kandydata Frontu Narodowego, wielkiego syna naszego narodu, bojownika sprawy postępu, pokoju i socjalizmu, nauczyciela i przywódcy mas pracujących Polski, — Prezydenta Rzeczypospolitej Bolesława Bieruta.

Kandydaci Frontu Narodowego to przedstawiciele całego narodu— wszystkich uczciwych Polaków, wszystkich patriotów, połączonych jednym wspólnym programem pracy i walki o lepsze jutro Polski — programem Frontu Narodowego. Dlatego też masy pracujące całego kraju, manifestując na niezliczonych zebraniach i spotkaniach przedwyborczych swe poparcie dla programu rozkwitu i siły Polski Ludowej, wyrażają swą pełną ufność, iż kandydaci Frontu Narodowego pozostaną wierni woli narodu i nie szczędząc sił, ofiarnie i z uporem pracować będą nad zmienieniem w czyn każdego słowa Wielkiego Programu.

Wzmacniajmy i rozszerzajmy jedność narodu, skupiajmy pod sztandarami Frontu Narodowego wszystkich ludzi pracy, partyjnych i bezpartyjnych, wszystkich patriotów!

Wraz z kartką wyborczą - czyn

Udział milionów Polaków w wyborach będzie nierozerwalnie związany z ich codzienną pracą i walką.

Program, za którym się wypowiedzą, program Frontu Narodowego — to program kształtowania właśnie naszego codziennego życia, program doskonalenia tego życia, podnoszenia go na wyższy poziom materialny i kulturalny. Program ten będzie realizowany równocześnie przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przez wyłonione przezeń władzę i przez cały naród, przez masy ludowe z klasą robotniczą na czele.

Program Frontu Narodowego — to wezwanie do aktywności, do twórczego czynu najszerszych mas narodu, każdego robotnika, każdego inteligenta pracującego, każdego chłopa pracującego.

Program Frontu Narodowego to wielki plan pracy, w którym jest miejsce dla każdego obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, dla każdego Polaka-patrioty.

Oto dlaczego kampania wyborcza do Sejmu musi być wielką szkołą świadomości politycznej dla nas wszystkich — dla robotników, chłopów, inteligencji pracującej, musi przynieść ze sobą szczegółowe omówienie programu Frontu Narodowego, programu dalszej przebudowy i rozbudowy całego naszego życia przez najszersze masy ludowe, musi być zarazem wielką akcją wzmagania wysiłku pracy dla Polski. Oto dlaczego w toku kampanii wyborczej trwać będzie i rozwijać się coraz szerzej współzawodnictwo pracy dla wykonania planów trzeciego, decydującego roku Planu Sześcioletniego. Oto dlaczego na każdym odcinku, w każdym warsztacie pracy, w każdej instytucji, w każdej gromadzie wiejskiej, wszyscy ludzie świadomi, wszyscy Polacy kochający swą Ojczyznę będą dążyć do wzmożenia tempa pracy, do podniesienia wydajności swej pracy, będą walczyć o wykonanie swych planów produkcyjnych. Oto dlaczego w toku kampanii wyborczej świadomi chłopi pracujący będą ze wzmożoną energią organizować wypełnienie obowiązku wsi wobec Państwa.

Będziemy głosowali na kandydatów Frontu Narodowego, bo chcemy utrzymać i rozszerzyć wszystkie wielkie zdobycze, które chłop polski uzyskał w ciągu ośmiu lat władzy ludowej. Bo chcemy zakończyć nasz Plan 6-letni i rozpocząć nowy wielki plan rozwoju Polski, jako kraju potężnego przemysłu, postępowego rolnictwa i wysokiej kultury.

Będziemy głosowali na kandydatów Frontu Narodowego, bo chcemy przyjaźni i braterstwa z naszym wyzwolicielem i obrońcą — Związkiem Radzieckim.

Będziemy głosowali na kandydatów Frontu Narodowego, bo chcemy szczęścia wsi polskiej, wolności i siły naszej Ojczyzny — bo — chcemy pokoju.

26 października, oddając głosy. wypowiemy się za wielkim patriotycznym programem Frontu Narodowego:

za zwycięską realizacją wielkich planów narodowych —

za jednością narodu w obliczu jego historycznych zadań.

SPOTKANIA Z KANDYDATAMI NA POSŁÓW

U chłopów z gminy Dobrcz

Dzień spotkania mieszkańców Dobrcza i okolicznych gromad z kandydatem na posła do Sejmu dowódcą Pomorskiego Okręgu Wojskowego gen. dywizji Bronisławem Półturzyckim i kandydatem na zastępcę, rolnikiem z gminy Sadki, Edwardem Ostałowskim — zapisał się głęboko w pamięci chłopów.

Pięknie przystrojona kwiatami, zielenią. transparentami i portretami świetlica gminna z trudem pomieścić mogła chłopów, robotników rolnych i traktorzystów POM oraz członków ich rodzin, którzy tłumnie przybyli z całego terenu obwodu wyborczego.

„Niech żyje Front Narodowy", „Niech żyją nasi kandydaci na posłów", „Niech żyje Polska Rzeczpospolita Ludowa" — takimi okrzykami raz po raz rozbrzmiewa sala, gdy kandydaci zajmują miejsca wśród wyborców.

Kandydat na posła z okręgu Nr 32 Białystok, Mikołaj Iwanow, ślusarz, przewodniczący rady zakładowej Fabryki — Przyrządów i Uchwytów w Białymstoku, rozmawia z robotnicami z Fabryki Gwoździ w Białymstoku. (Foto — CAF)

Ze skupieniem i wielką uwagą słuchają zebrani słów kandydata na posła — gen. dywizji Bronisława Półturzyckiego, który w imieniu żołnierzy Ludowego Wojska dziękuje przodującym chłopom gminy Dobrcz za rzetelne wywiązanie się z obowiązków wobec Państwa. Takim, jak chlewmistrzyni Janina Rumińska, traktorzysta Kazimierz Sobczak, rolnik Michał Bujanek i wielu, wielu innych.

Burza oklasków towarzyszy słowom generała, który mówi o wspaniałym dorobku Polski Ludowej, o rozwoju miast i wsi.

— Wystarczy spojrzeć tylko na Dobrcz, aby zobaczyć, że na lepsze zmieniła się dola pracującego chłopa — stwierdza gen. Półturzycki. — Wieś jest zelektryfikowana, jest świetlica gminna, biblioteka i ośrodek zdrowia. Tu, gdzie przed wojną połowa dzieci nie chodziła do szkoły, dziś wszystkie uczą się w 7-klasowej szkole podstawowej, a 17 młodzieży jest na wyższych uczelniach. Dumni jesteśmy także z 18 oficerów Ludowego Wojska Polskiego z gminy Dobrcz — takich jak Jałkowski, Turalski, Skrabulski i inni.

Z uwagą słuchają zebrani słów kandydata na zastępcę posła Edwarda Ostałowskiego. Opowiada on, jak to podstępem klika mikołajczykowska wciągała pracujących chłopów do PSL-u, jak poznał zdradziecką rolę sługusa imperializmu — Mikołajczyka i wystąpił z szeregów PSL-owskich. Z dumą mówi Ostałowski o tym, że czynem popiera program wyborczy Frontu Narodowego. Uzyskał on zbiory 34 kwintali pszenicy z ha i sprzedał Państwu 1730 kilogramów żywca ponad plan.

Z kolei głos zabierają wyborcy. Zrywają się gorące oklaski, gdy Jan Życiemil, robotnik z pobliskiego PGR-u w Kotomierzu, zwracając się do kandydatów na posłów oświadcza: „Cieszymy się, że przyszliście do nas. Przed wojną kandydatów na posłów nie oglądaliśmy na oczy, bo byli to bogacze, fabrykanci, obszarnicy, którzy pomiatali człowiekiem pracy. Potrzebowali nas tylko do roboty i oddania głosów na ich faszystowskie listy. I gdzieby tam do nas kiedy przyjechał jakiś oficer, a generałów to już ludzie oglądali tylko na obrazkach. Za to częstym gościem był u nas głód, komornik i granatowy policjant.

Dzisiaj jest inaczej. Wy kandydaci na posłów jesteście z krwi i kości naszymi ludźmi. Wiemy, że przodujecie w pracy i dlatego ufamy Wam, że godnie będziecie walczyć wraz z nami o dobrobyt, o szczęście naszej kochanej Polski Ludowej, o pokój.

My popieramy program wyborczy czynem. Postanowiliśmy w naszym zespole podnieść o 160 sztuk hodowlę trzody chlewnej założyć owczarnie na 300 sztuk owiec, zwiększyć o 210 sztuk hodowlę bydła a tym samym zwiększyć odstawę mleka".

Serdecznie przyjęto także wystąpienie wychowanki Państwowego Domu Dziecka w Gądeczu, 14-letniej Anny Wyrzykowskiej.

„Nie pamiętam przedwojennych czasów — mówi ona — ale wiem z opowiadań starszych, że ludzie pracy żyli w nędzy i poniewierce. My, nie znamy już co to głód i nędza. Polska Ludowa opiekuje się nami — możemy żyć i uczyć się spokojnie.

Naszym kandydatom, którzy walczyli o lepsze życie dla nas i którzy doskonale znają marzenia młodzieży, obiecujemy pilnie uczyć się, aby jak najprędzej pomóc im w ich pracy dla Ojczyzny". (j).

Wśród żołnierzy i marynarzy

W rocznicę bitwy pod Lenino odbyło się spotkanie kandydatów Frontu Narodowego na posłów Stanisława Gabryla, sekretarza WK SD i Stanisława Teisseyra, rektora WSSP, z żołnierzami WOP. Nasi dzielni wopiści entuzjastycznie witali swych kandydatów na posłów i serdecznie przejawiali radość z powodu jedności narodowej.

Gabryl, witany entuzjastycznie przez zebranych, dał wyraz serdecznej więzi całego narodu z odrodzonym Wojskiem Ludowym. Przypomniał wielkie tradycje walki o postęp w naszych dziejach, wskazał na doniosłą rolę straży nad Bałtykiem, gwarantującej i warunkującej rozkwit naszego budownictwa pokojowego.

Teisseyre, wybitny plastyk i działacz kulturalny, uwypuklił rolę i znaczenie oddziaływania kultury na świadomość mas budujących w trudnych warunkach, ale z głęboką wiarą w lepsze jutro ustrój sprawiedliwości społecznej.

W dyskusji zabierali głos liczni wopiści — oficerowie i szeregowcy, wypowiadając swą szczerą radość i wdzięczność władzy ludowej za obdarzenie ich pełnią praw obywatelskich. Nie zawiodą zaufania narodu i nie splamią honoru żołnierskiego. Wykonają sumiennie swój obowiązek patriotyczny, wiernie stać będą na straży pokoju i nienaruszalności granic. Przez podnoszenie swego wyszkolenia bojowego, przez wzmożoną czujność na zakusy wroga wzmacniać będą obronność Ludowej Ojczyzny. Tą swoją pracą żołnierską wnosić będą swój wkład do dzieła urzeczywistnienia wspaniałego i twórczego programu wyborczego Frontu Narodowego, a 26 bm. wszyscy oddadzą głosy na kandydatów narodu.

Po bogatej części artystycznej wopiści wspólnie z kandydatami na posłów spożyli obiad żołnierski, dzieląc się w przyjacielskim nastroju z kandydatami na posłów swymi przeżyciami i osiągnięciami w pracy nad Bałtykiem.

Po obiedzie obaj kandydaci spotkali się w świetlicy z jednostkami budowlano-technicznymi Marynarki Wojennej. Gabryl opowiedział marynarzom, jak u boku klasy robotniczej pracujące chłopstwo, inteligencja i rzemiosło włącza się do wykonywania wielkich planów narodowych. (w)

Rośnie tempo pracy

w przędzalni cienkoprzędnej w Andrychowie

W olbrzymiej hali nowej przędzalni cienkoprzędnej wielkiego kombinatu bawełnianego w Andrychowie, z pierwszego zespołu maszyn dzień po dniu płynie coraz więcej wysoko jakościowej przędzy.

Młoda załoga tego nowego obiektu podwyższa swe kwalifikacje zawodowe, opanowuje tajniki obsługi nowoczesnych maszyn.

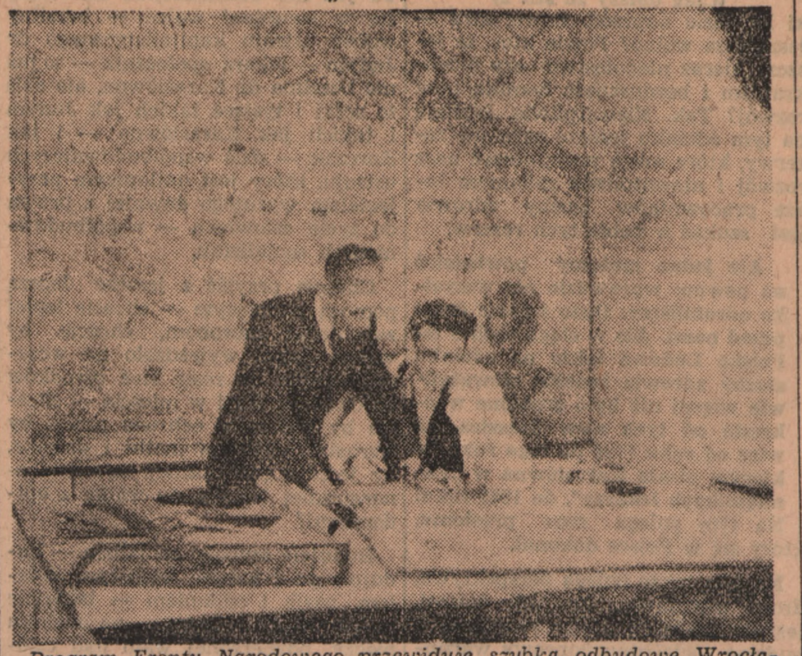
Załoga nowej przędzalni przekracza plany dzienne, tygodniowe i dekadowe. Jest to duża zasługa doświadczonych robotnic Anny Boguni i Stanisławy Gieruszczak, które przekazują całą bogatą wiedzę zawodową młodym, świeżo przybyłym z okolicznych wsi robotnicom. Np. Władysława Słaboń, która przybyła do kombinatu z jednej z okolicznych wsi beskidzkich, nie znając zupełnie pracy w przędzalni, przeszkolona przy warsztacie produkcyjnym, obsługuje dziś nowoczesną zgrzeblarkę uzyskując dobre wyniki pracy.

Młoda załoga andrychowskiego obiektu rozwija również szeroką kampanię o jakość wytwarzanej przędzy. Około 90 proc. produkcji pierwszego zespołu maszyn stanowi przędza pierwszego gatunku.

Podczas gdy pierwszy zespół maszyn pracuje już pełną parą, na innych krańcach olbrzymiej hali trwa wytężona praca nad przygotowaniem do produkcji dalszych zespołów wytwórczych. **Dla poparcia czynem programu wyborczego Frontu Narodowego, dla zamanifestowania swych serdecznych uczuć dla uczestników XIX Zjazdu WKP(b) budowniczowie kombinatu podjęli ambitne zobowiązanie: przyśpieszyć uruchomienie drugiego zespołu maszyn nowej przędzalni.**

Postanowienie to wzmogło jeszcze tempo pracy. W tych dniach budowniczowie kombinatu donieśli o zakończeniu montażu maszyn drugiego zespołu. W tej chwili trwają prace nad podłączeniem sieci elektrycznej.

Odbudujemy Wrocław

Program Frontu Narodowego przewiduje szybką odbudowę Wrocławia. Pracownie Miastoprojektu we Wrocławiu intensywnie pracują nad architektonicznym rozwiązaniem zabudowy zniszczonych dzielnic miasta. Projekt odbudowy zabytkowych dzielnic Wrocławia opracowuje zespół pod kierunkiem inż. arch. Kaliskiego.

Na zdjęciu: inż. Kaliski wraz z inż. Tarnowskim omawiają projekt odbudowy otoczenia Katedry Wrocławskiej. (Foto — CAF)

Pamiętaj - aby czynem poprzeć swój patriotyczny głos, który oddasz na listę Frontu Narodowego w dniu 26 bm.

Lista Frontu Narodowego - listą obrony pokoju i niepodległości Ojczyzny

Realizacja uchwał przyjętych przez XIX Zjazd
Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego
będzie wielkim wkładem w dzieło utrwalenia pokoju światowego

Przemówienie K. Woroszyłowa

MOSKWA (PAP) Na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w dniu 14 października K. Woroszyłow wygłosił następujące przemówienie:

Towarzysze!

XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zakończył swe prace. Nie ulega wątpliwości, że w chlubnych dziejach Partii Lenina-Stalina obecny Zjazd zajmie wybitne miejsce.

PODSUMOWANIE BILANSU WALKI I ZWYCIĘSTW

Zjazd, który zebrał się w warunkach, gdy naród radziecki dokonuje stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu, podsumował bilans walki i zwycięstw naszej Partii, oraz nakreślił perspektywy naszego dalszego marszu naprzód.

Obrady Zjazdu były wymowną manifestacją najgłębszego zaufania naszej Partii do swego kierownictwa stalinowskiego, gorącej miłości i bezgranicznego przywiązania do Wielkiego Wodza i Nauczyciela — Towarzysza Stalina (burzliwa owacja; wszyscy wstają).

Zjazd wysłuchał referatu sekretarza KC WKP(b) Towarzysza Malenkowa, który zawierał wyczerpujące sprawozdanie Komitetu Centralnego ze swej działalności w okresie między XVIII i XIX Zjazdem oraz nakreślił zadania Partii na najbliższy okres. Z niezwykłym entuzjazmem Zjazd uchwalił rezolucję aprobującą linię polityczną i działalność praktyczną KC WKP(b). (Długotrwałe oklaski).

NIEROZERWALNA WIĘŹ PARTII Z MASAMI PRACUJĄCYMI

Dyskusja nad referatem sprawozdawczym o działalności KC WKP(b) wykazała raz jeszcze wielką jedność Partii Lenina-Stalina, jej ścisłe zespolenie wokół Komitetu Centralnego i nierozerwalną więź z najszerszymi masami pracującymi.

Na podstawie referatu przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania, Towarzysza Saburowa, Zjazd zatwierdził dyrektywy w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955. Dyrektywy przewidują dalszy potężny rozwój gospodarki narodowej ZSRR i zapewniają dalszy znaczny wzrost dobrobytu i poziomu kulturalnego ludności. Wykonanie piątego planu pięcioletniego będzie poważnym krokiem naprzód na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

Ogromne znaczenie mają uchwały Zjazdu o zmianach w Statucie Partii.

Odtąd Partia nasza będzie się nazywała Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego. Nowa nazwa Partii wyraża jak najściślej marksistowską treść zadań Partii. Zrezygnowanie z podwójnej nazwy partii — „komunistyczna“ — „bolszewicka“ — odzwierciedla ten epokowy fakt, że zasady leninowsko-stalinowskie odniosły w naszej Partii całkowite i niepodzielne zwycięstwo.

Statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, przyjęty na podstawie referatu sekretarza KC WKP(b) Towarzysza Chruszczowa, uogólnia ogromne doświadczenie organizacyjne zdobyte przez Partię po XVIII Zjeździe. Zmiany wniesione przez Zjazd do statutu oznaczają nowy, wyższy etap w rozwoju Partii, odpowiadający zadaniom walki o zbudowanie społeczeństwa komunistycznego.

W rezolucji „O ponownym opracowaniu programu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego“ Zjazd uznał za konieczne dokonanie ponownego opracowania istniejącego programu Partii.

Powołana przez Zjazd komisja, która ma ponownie opracować program, kierować się będzie podstawowymi tezami nowego genialnego dzieła Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“. Idea tej pracy stalinowskiej oświetla naszą drogę naprzód ku całkowitemu zwycięstwu komunizmu (długotrwałe oklaski).

PRZEMÓWIENIE J. STALINA WIELKIM PROGRAMEM WALKI I ZWYCIĘSTW

Po przedyskutowaniu najważniejszych zagadnień budownictwa partyjnego, gospodarczego i kulturalnego oraz powzięciu historycznych uchwał w tych sprawach, Zjazd wybrał kierownicze organy Partii — Komitet Centralny i Centralną Komisję rewizyjną.

Nowowybrany Komitet Centralny przystępuje do pracy nad wykonaniem uchwał Zjazdu, uzbrojony w przebogate doświadczenie i w stalinowską naukę o budownictwie komunistycznym. Partia wie, że jej Komitet Centralny z Towarzyszem Stalinem na czele zapewni pomyślne wykonanie gigantycznych zadań naszej ojczyzny. (Burzliwe, długotrwałe oklaski).

Przemówienie Towarzysza Stalina, którego z taką ogromną uwagą słuchali delegaci na Zjazd i nasi drodzy goście, stanowić będzie wielki program walki i zwycięstw. Przemówienie naszego Wodza i Nauczyciela, Towarzysza Stalina będzie dla wszystkich ludzi radzieckich, dla mas pracujących wszystkich krajów natchnieniem i wytyczną działania w ich szlachetnej walce o pokój między narodami, przeciwko podżegaczom wojennym. (Burzliwe długotrwałe oklaski).

Towarzysze! Cały okres historyczny dzieli XIX Zjazd od XVIII Zjazdu. Historia nie zna okresu, w którym by zaszło więcej wydarzeń o znaczeniu światowym aniżeli okres ubiegły.

Początek tego okresu, jak wiadomo, stał pod znakiem ogromnych osiągnięć Partii w walce o wykonanie planu trzeciej pięciolatki stalinowskiej.

Gdy Niemcy hitlerowskie i ich satelici, dokonując zdradzieckiej napaści na Związek Radziecki, przerwali jego twórczą pracę, naród nasz z Partią Lenina-Stalina na czele przeciwstawił wrogowi ekonomiczną i militarną potęgę państwa socjalistycznego, moralno-polityczną jedność swych szeregów, płomienny patriotyzm i nieugiętą wolę walki o wolność i niepodległość Ojczyzny socjalistycznej.

W samotnych zmaganiach z faszyzmem niemieckim siły zbrojne Związku Radzieckiego, wyposażone w pierwszorzędną broń radziecką i wyekwipowane w najrozmaitszy nowoczesny sprzęt wojenny, dowodzone przez generałów, admirałów i marszałków szkoły stalinowskiej, pod przewodem największego stratega Rewolucji Socjalistycznej i genialnego Wodza Towarzysza Stalina, swą walecznością, bezgranicznym bohaterstwem i prawdziwym kunsztem wojennym okryły ojczyznę nieśmiertelną chwałą. (Burzliwe oklaski).

STALINOWSKĄ NAUKA WSPANIAŁYM ORĘŻEM

Groźnym orężem w ręku dowództwa naszych armii, frontów i ich sztabów, była stalinowska nauka wojenna jak należy zwyciężać.

Za pomocą tego wspaniałego oręża, radzieckie siły zbrojne, w wy-

niku szeregu historycznych bitew, które stały się dziś klasycznymi wzorami stalinowskiej sztuki operacyjno-strategicznej, odniosły całkowite zwycięstwo, wróg został rozgromiony i skapitulował (długotrwałe oklaski).

Po zwycięskim zakończeniu wielkiej wojny narodowej nasz naród pod kierownictwem Partii dokazał cudów bohaterstwa pracy, przedterminowo wykonał czwartą powojenną pięciolatkę stalinowską i skutecznie rozwiązuje zadania w dziedzinie nowego potężnego rozwoju ekonomiki i kultury socjalistycznej.

Dzisiaj możemy powiedzieć, że nigdy jeszcze ojczyzna nasza nie była tak wielka i potężna, tak pełna sił żywotnych i energii twórczej jak obecnie! (długotrwałe oklaski).

W wyniku przebytej drogi, odniesionych zwycięstw i osiągnięć wzrósł niezmiernie autorytet międzynarodowy Związku Radzieckiego, zwiększyło się jego oddziaływanie na rozwój wydarzeń światowych.

Już w 1927 roku Towarzysz Stalin mówił, że w toku dalszego rozwoju historycznego, będą się kształtować dwa ośrodki w skali światowej: ośrodek socjalistyczny skupiający kraje ciążące ku socjalizmowi i ośrodek kapitalistyczny, skupiający kraje ciążące ku kapitalizmowi“.

Życie potwierdziło w pełni to genialne stalinowskie przewidywanie.

„Państwo Radzieckie — powiedział w referacie sprawozdawczym KC WKP(b) Towarzysz Malenkow — nie jest już obecnie odosobnioną wyspą otoczoną przez kraje kapitalistyczne“.

Idziemy naprzód w jednolitym froncie z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi krajów demokracji ludowej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Sympatyzują z nami i popierają nas postępowi i uczciwi ludzie całego świata. Rosną nieustannie nasze siły, siły milionów prostych ludzi, którzy zrzucili okowy kapitalizmu, którzy stanęli pod sztandarem walki o nowe szczęśliwe życie, dla siebie i dla przyszłych pokoleń.

SPRZECZNOŚCI W OBOZIE KAPITALISTYCZNYM

Zupełnie odmienny obraz przedstawia skazany na zagładę obóz kapitalistyczny.

W obozie kapitalistycznym coraz bardziej zaostrzają się sprzeczności między krajami i rosną sprzeczności wewnątrz tych krajów, coraz groźniej nadciąga nowy kryzys ekonomiczny, nieubłaganie wzrasta bezrobocie i towarzysząca mu nieuchronnie pauperyzacja mas pracujących.

Imperializm amerykański, który podjął się roli zbawcy kapitalizmu, usiłuje zjednoczyć siły reakcyjne całej kuli ziemskiej, dąży do rozpętania nowej wojny światowej przeciwko ZSRR i krajom obozu demokratycznego, licząc na zdobycie w ten sposób panowania nad światem.

LUDZIE RADZIECCY WALCZĄ O POKÓJ I WOLNOŚĆ NARODÓW

Kierowani przez Partię Lenina-Stalina ludzie radzieccy wespół z setkami milionów obrońców pokoju innych krajów, wespół z uczciwymi ludźmi całego świata, walczyli i będą walczyć nieustannie o pokój, niezawisłość i wolność narodów.

Obecny Zjazd z nową siłą potwierdził, że Partia nasza jak i cały naród radziecki zdecydowane są niezłomnie bronić pokoju i obronić pokój.

Nie oznacza to, że możemy choć na chwilę osłabić uwagę, jakiej udzielamy zagadnieniom obrony Państwa Radzieckiego.

Partia nasza, Rząd i cały naród radziecki uważały i nadal będą uważać za swój najważniejszy obowiązek zapewnienie zdolności obronnej ojczyzny socjalistycznej, wszechstronne umacnianie gotowości ludzi radzieckich spotkania w pełnym uzbrojeniu każdego agresora.

Towarzysze! Uchwały powzięte przez nasz Zjazd otwierają przed Partią, przed całym narodem radzieckim nowe wspaniałe horyzonty pokojowej twórczej pracy w imię zbudowania komunizmu w naszym kraju.

Realizacja uchwał przyjętych przez Zjazd uczyni ojczyznę radziecką jeszcze potężniejszym mocarstwem i będzie wielkim wkładem do sprawy umocnienia całego obozu demokracji i socjalizmu, do sprawy utrwalenia pokoju na całym świecie.

Bratnie partie komunistyczne i robotnicze, masy pracujące wszystkich krajów, cała ludzkość postępowa, wzbogacone przez nasze doświadczenie, z jeszcze większym zdecydowaniem pójdą drogą wolności i postępu.

Na tym polega wielkie międzynarodowe znaczenie XIX Zjazdu naszej Partii.

O doniosłym znaczeniu naszej wielkiej sprawy dla mas pracujących wszystkich krajów, dla całej postępowej ludzkości świadczą dobitnie pozdrowienia dla XIX Zjazdu które tutaj przekazywali przedstawiciele bratnich partii komunistycznych i robotniczych.

Partii Lenina-Stalina przypadła w udziale wielka szlachetna misja historyczna — zapewnić zbudowanie społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju i w ten sposób utorować całej ludzkości drogę do komunizmu. (Długotrwałe oklaski). Wiemy, że czeka nas nie tylko radość zwycięstw, nieuchronne są również trudności, ale wiemy także, że Partia Lenina-Stalina pod przewodem swego genialnego Wodza przezwycięży wszystkie trudności i odniesie całkowite zwycięstwo. (Burzliwe oklaski).

Abyśmy mogli jednak wykorzystać pełniej wszystkie nasze możliwości i szybciej kroczyć naprzód ku wytkniętemu celowi, usuwając z drogi wszelkie trudności i przeszkody, musimy zdecydowanie walczyć z niedociągnięciami w pracy, przezwyciężać nastroje niefrasobliwości, beztroski i samouspokojenia.

Niezastąpioną bronią w walce Partii z niedociągnięciami, błędami i wszelkiego rodzaju bolączkami jest krytyka i samokrytyka. Umacnia ona Partię, podnosi jej zdolność bojową, zacieśnia i pogłębia jej więź z masami, rozwija twórczą aktywność szeregów partyjnych i wszystkich ludzi pracy.

HISTORYCZNA MISJA PARTII LENINA-STALINA

Towarzysze! Partia Lenina-Stalina cieszy się bezgraniczną miłością wielomilionowego narodu radzieckiego.

Ku naszej Partii, ku jej Wielkiemu Wodzowi Towarzyszowi Stalinowi kierują się spojrzenia ludzi pracy i postępu na całym świecie, tych wszystkich, którzy pragną szczęścia dla siebie, dla swych dzieci, dla przyszłych pokoleń. Niech mi wolno będzie oświadczyć z tej wysokiej trybuny, że Partia nasza wykona swą historyczną misję do końca. Zwycięski sztandar — sztandar Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina — będzie nadal powiewał dumnie nad wyzwoloną i odrodzoną ziemią! (Burzliwe długotrwałe oklaski).

Przyjemna i radosna jest świadomość, że naród radziecki buduje i tworzy nowe życie pod przewodem naszego genialnego Nauczyciela, Wodza i Przyjaciela, Towarzysza Stalina, którego światły umysł, potężna wola i bezgraniczna miłość do człowieka są rękojmią nowych zwycięstw, rękojmią pomyślnego rozwiązania zadań budownictwa komunistycznego, postawionych przez XIX Zjazd naszej Partii. (Burzliwe, długotrwałe oklaski).

Niech żyje nasz potężny i wolny naród, twórca nowego komunistycznego społeczeństwa! (długotrwałe okalski).

Niech żyje wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, Partia Lenina-Stalina — promotor i organizator wszystkich zwycięstw narodu radzieckiego! (Długotrwałe oklaski).

Chwała Wielkiemu Wodzowi i Nauczycielowi mas pracujących i całej postępowej ludzkości, genialnemu budowniczemu komunizmu Towarzyszowi Stalinowi! (Burzliwe, długotrwałe oklaski, przechodzące w owacje; wszyscy wstają. Okrzyki: „hurra!“, „Wielkiemu Towarzyszowi Stalinowi — hurra!“).

Ogłaszam XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego za zamknięty (burzliwe oklaski; wszyscy wstają. Okrzyki: „Towarzyszowi Stalinowi — hurra!“, „Chwała Wielkiemu Stalinowi!“. Delegaci na Zjazd i goście z ogromnym entuzjazmem śpiewają hymn partyjny „Międzynarodówkę“. Ponownie zrywa się burzliwa owacja na cześć Wielkiego Stalina, a w całej sali rozlegają się w wielu językach okrzyki na cześć Wielkiego Stalina — ukochanego Wodza i Nauczyciela).

LEKARZ PRACOWNIKIEM W SŁUŻBIE NARODU
realizującego program wyborczy Frontu Narodowego

(Ciąg dalszy ze str. 2)

ki lat idzie naprzód. Powie ktoś — jeszcze za wolno? Powie ktoś, że jeszcze nieraz niedołęstwo czy biurokratyzm i bezduszność hamują nasz rozwój? Tak. Niewątpliwie. Istnieją na tym odcinku jeszcze ogromne rezerwy, które mogą przyspieszyć nasz rozwój i niewątpliwie zadaniem także pracowników służby zdrowia jest szukać u siebie tych rezerw.

Ale jedno możemy powiedzieć na pewno: wprawdzie nie wszystko odrobiliśmy. Dużo jeszcze drogi przed nami. Ale w ciągu tych 8 lat Polska Ludowa także na odcinku służby zdrowia zrobiła niewątpliwie więcej niż było zrobione w okresie od tych słów Staszica, a więc od roku 1790 do tego roku, w którym pisała Karasiówna w „Pamiętnikach lekarzy“, do 1939 roku! Na tym polega sens przełomu, który się w Polsce dokonał.

Na tym także polega perspektywa, droga ustrojowa, możność dalszej, jeszcze szybszej, ściśle związanej z budową socjalizmu poprawy warunków zdrowotnych w naszym kraju.

Na tym także polega i jakże to jest **cenne i ważne** — powiedziałbym — decydujące — głęboka, zasadnicza zmiana pozycji społecznej i obywatelskiego samopoczucia pracownika służby zdrowia.

To już nie tak jak Żeromski pisze: „lekarz ludzi bogatych“, „pilnie tępiący mikroby w sypialni bogacza“, **ale pracownik w służbie narodu.** — To już nie beznadziejnie miotający się w samotnej walce — bezsilny wobec ustroju kapitalistycznego dr Judym — lekarz społecznik — to już nie bezsilna dr Karasiówna, ale dziś to setki i tysiące takich jak Judym i takich jak Karasiówna — i jak Korczak — dziś współbudowniczych ustroju, który jest najlepszym przyjacielem wyzutego dawniej z prawa do życia człowieka — współbudowniczych socjalizmu.

Chcecie przyjść z jeszcze lepszą pomocą cierpiącym — chcecie lepiej zapobiegać chorobom, chcecie by więcej dzieci wyjeżdżało na wczasy, chcecie by rosła sieć ośrodków zdrowia na wsi i w mieście — chcecie by wzrastała ochrona pracy, by wzrastała ochrona matki i dziecka, by jeszcze energiczniej, znacznie energiczniej toczyła się walka z epidemiami?

Budujcie szybciej socjalizm — budujcie go z jeszcze większym zapałem, pasją i oddaniem — budujcie go na swoim odcinku — na odcinku pieczy, powierzonej wam nad człowiekiem, na odcinku nauki i praktyki — wszyscy wam pomożemy.

Budujcie socjalizm także w waszej postawie społecznej. Walczcie z pokutującą jeszcze u części pracowników służby zdrowia bezdusznością, biurokratyzmem, opieszałością, sobkostwem, brakiem poświęcenia, ze wszystkimi pozostałościami kapitalistycznej mentalności.

Czyniąc to — podniesiecie w społeczeństwie autorytet służby zdrowia.

Od pracownika służby zdrowia — od lekarza w Polsce Ludowej bić musi blask reformatora społecznego, reformatora stosunków wytworzonych przez egoistyczny świat kapitalistyczny, czynnego dziś realizatora rewolucji, która dokonała się w naszym kraju, blask budowniczego socjalizmu.

Nie ulega wątpliwości, że w miarę wzrostu poczucia swoich zadań — poczucia misji społecznej u pracowników służby zdrowia — róść będzie także — róść powinien w dalszym ciągu autorytet i szacunek w całym społeczeńswie, dla pracowitej, ofiarnej, pełnej poświęcenia pracy 150 tys. rzeszy pracowników służby zdrowia, szacunek dla waszej pracy w służbie człowieka.

Życzę wam serdecznie, ażeby pracownicy służby zdrowia — w zrozumieniu swoich szczytnych zadań — tak ściśle i nierozerwalnie związanych z budową socjalizmu — będących częścią budowy socjalizmu w Polsce — tym mocniej skupili się w Narodowym Froncie walki o Pokój i Plan 6-letni.

Aby spełniając swój obowiązek, jeszcze ofiarniej niż dotychczas brali udział w codziennej ciężkiej pracy naszego narodu — w zwycięskim marszu ku lepszej przyszłości, ku której kroczy cały nasz naród pod przewodem naszego Prezydenta Bolesława Bieruta.

Maksymalne zaspokojenie rosnących potrzeb społeczeństwa oto istota podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu

Przemówienie A. I. Mikojana na XIX Zjeździe WKP(b)

MOSKWA (PAP) 9 października na porannym posiedzeniu XIX Zjazdu WKP(b) A. I. Mikojan wygłosił następujące przemówienie:

Towarzysze! Sprawozdanie Komitetu Centralnego Partii, projekt dyrektyw w sprawie piątego planu pięcioletniego, projekt zmienionego Statutu Partii i ogłoszona w przeddzień Zjazdu genialna praca Towarzysza Stalina o ekonomicznych problemach socjalizmu w ZSRR — oświetlają promieniami geniuszu stalinowskiego zarówno przebytą drogę, drogę o wielkim znaczeniu historycznym, jak i drogę naprzód do przybierającej coraz bardziej konkretne kształty przyszłości komunistycznej.

Nasza potężna Partia składa na swym XIX Zjeździe zasłużony hołd temu, który nas wychował, zorganizował, przeprowadził przez wszystkie trudności i próby i wiedzie zdecydowanie do całkowitego triumfu komunizmu — genialnemu Stalinowi wielkiemu budowniczemu komunizmu (burzliwe oklaski).

W nowej stalinowskiej pracy o ekonomicznych problemach socjalizmu w ZSRR, tej skarbnicy idei, szczególne znaczenie mają odkryte przez Towarzysza Stalina i precyzyjnie sformułowane — podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu i podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu.

Istota podstawowego prawa ekonomicznego współczesnego kapitalizmu polega na zapewnieniu najwyższego zysku w drodze wyzysku człowieka przez człowieka. W przeciwieństwie do tego, istota podstawowego ekonomicznego prawa socjalizmu polega na zapewnieniu maksymalnego zaspokojenia stale rosnących potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

Towarzysz Stalin określił również znaczenie, jakie ma dla nas ważne, ale nie podstawowe, prawo planowego, proporcjonalnego rozwoju gospodarki narodowej. Wykazał on, że działanie tego prawa może rozwinąć się w pełni tylko w tym wypadku, jeżeli opiera się na podstawowym prawie ekonomicznym socjalizmu. Towarzysz Stalin ujawnił istotę obiektywnych praw ekonomicznych socjalizmu i przez to jeszcze bardziej spotęgował siłę naszej Partii, umocnił naukowe fundamenty jej polityki.

Towarzysz Stalin w porę oblał zimną wodą tych emocjonujących się towarzyszy, którym nasze ogromne sukcesy zawróciły w głowie. Ubrdali oni sobie, że obecnie nie działają już obiektywne prawa ekonomiczne, że obecnie oni sami piszą prawa, i to zaprowadziło ich w istocie rzeczy do obozu filozofii idealistycznej, do awanturniczości w polityce gospodarczej.

Towarzysz Stalin odsłonił w całej pełni zamęt panujący w głowach pewnych towarzyszy, z których jedni twierdzą, że prawo wartości nie działa już w warunkach socjalizmu, drudzy zaś przenoszą ślepo działanie prawa wartości w pełni jego mocy do rzeczywistości socjalistycznej i nawet nieomal że do komunistycznej.

Towarzysz Stalin wykazał ściśle i dobitnie, że prawo wartości działa u nas nadal, skoro utrzymuje się produkcja towarowa. Ale sfera działania tego prawa została ściśle ograniczona i ujęta w ramy, ponieważ nasza produkcja towarowa jest produkcją towarową szczególnego rodzaju, której sfera działania ogranicza się do przedmiotów osobistego użytku.

Towarzysz Stalin wskazał na istnienie zaczątków wymiany produktów w naszej praktyce w postaci „opłaty towarami" produktów rolnych za pomocą umów między państwem a kołchozami zajmującymi się uprawą bawełny, lnu, buraków itd.

W myśl jego planu należy zorganizować te zaczątki we wszystkich gałęziach gospodarki rolnej i rozwijać je w szeroki system wymiany produktów tak, ażeby kołchozy otrzymywały za swoją produkcję nie tylko pieniądze, lecz przede wszystkim niezbędne wyroby w miarę gromadzenia się ich w ręku państwa. W związku z tym powinna nastąpić poważna reorganizacja pracy organów handlu i skupu w dziedzinie wymiany między miastem a wsią.

Trzeba— jak radzi Towarzysz Stalin — bez szczególnego pośpiechu, ale konsekwentnie i bez wahań, „wyłączyć nadwyżki produkcji kołchozowej z systemu cyrkulacji towarów i włączyć je do systemu wymiany produktów między przemysłem państwowym a kołchozami", to jest krok za krokiem zwężać sferę działania cyrkulacji towarów i rozszerzać sferę działania wymiany produktów włączając do planowania ogólnopaństwowego nadwyżki produkcji kołchozowej, czyli innymi słowy — przygotować stopniowo przejście do komunistycznego sposobu podziału produktów pracy. Jak wykazuje praktyka, „opłata towarami" jest dla kołchozów korzystna i dlatego rozciągnięcie systemu wymiany produktów na wszystkie kołchozy kraju da chłopstwu kołchozowemu znaczne korzyści.

DALSZY ROZWÓJ PRZEMYSŁU LEKKIEGO I SPOŻYWCZEGO

Partia nasza doprowadziła do znacznego wzrostu produkcji towarów powszechnego użytku i artykułów spożywczych.

Nowy plan 5-letni przewiduje dalszy poważny rozwój przemysłu lekkiego i spożywczego.

Cechą charakterystyczną rozwoju naszego przemysłu spożywczego stało się szybsze tempo wzrostu produkcji najbardziej wartościowych artykułów żywnościowych. Odpowiada to w całej pełni rosnącym nieustannie potrzebom naszego narodu. Zwiększa się u nas szybko produkcja i spożycie takich produktów, jak produkty mięsne, mleczne, ryby, jarzyny, owoce, cukier i inne, co znajduje już wyraz w powolniejszym wzroście produkcji chleba. Zupełnie tak samo przesuwa się popyt z prostych gatunków tkanin bawełnianych na tkaniny wełniane i jedwabne wysokiej jakości, tkaniny ze sztucznego włókna i tkaniny bawełniane wysokich gatunków.

Co się tyczy takich towarów jak sól, zapałki, nafta dla potrzeb domowych, zapotrzebowanie pokryte jest w całej pełni i dlatego produkcja tych towarów będzie wzrastała w niewielkim stopniu. A przecież jeszcze do niedawna zaopatrzenie wsi w te towary było przedmiotem szczególnej troski.

Podniesienie poziomu konsumcji powoduje konieczność poważnego wzrostu wypieku chleba pszennego kosztem żytniego. Produkcja bułek wszelkiego rodzaju z mąki pszennej zwiększyła się przy tym w roku 1952 przeszło 2-krotnie w porównaniu z rokiem 1940 i nadal będzie wzrastała.

W szybkim tempie rośnie fabryczny wypiek chleba, zastępując coraz bardziej chałupniczy i domowy wypiek chleba.

Charakterystyczne jest, że w roku 1936 w chleb wypieku fabrycznego zaopatrywano 353 miasta, a w roku 1952 — 1.104, to jest o 751 miast więcej aniżeli w roku 1936.

Nasz przemysł piekarski stosuje na szeroką skalę mechanizację i automatyzację produkcji. Podstawowe procesy produkcyjne są zmechanizowane i zautomatyzowane w 78 do 98 procentach, a do końca 5-latki zostaną całkowicie zmechanizowane i zautomatyzowane. Plan 5-letni przewiduje budowę wielkiej ilości nowych fabryk chleba w rejonach, które odczuwają ich brak, a takie rejony jeszcze istnieją.

Zadania pracowników przemysłu piekarskiego polegają na tym, ażeby we wszystkich miastach kraju polepszyć asortyment, smakowe i odżywcze właściwości chleba i bułek oraz podnieść kulturę produkcji do poziomu przodujących przedsiębiorstw Moskwy i Leningradu, a w tych miastach — uczynić dalszy krok naprzód.

Pozostajemy poważnie w tyle, jeśli chodzi o suszenie warzyw i ziemniaków. Z inicjatywy Towarzysza Stalina przyjęto wielki program budowy nowoczesnych suszarni ziemniaków i warzyw, które pod koniec 5-latki będą mogły przetwarzać rocznie 1.100 tys. ton surowych ziemniaków i warzyw. Zapewni to dowóz do odległych i północnych rejonów kraju oraz niezakłócone zaopatrywanie ludności w ziemniaki i warzywa niezależnie od pory roku.

Scentralizowane rynkowe rezerwy mięsne wzrosły w 1952 r. 2,3 raza w porównaniu z rokiem 1948 — pierwszym rokiem po zniesieniu kartek. Tempo wzrostu produkcji mięsa wyniesie, zgodnie z piątym planem 5-letnim, przeciętnie co najmniej 14 procent rocznie, a pod koniec 5-latki produkcja mięsa ma zwiększyć się przeszło 2-krotnie w porównaniu z rokiem 1940.

Podczas gdy w Stanach Zjednoczonych produkcja mięsa w 1951 roku w porównaniu z 1946 r. zmniejszyła się o 437 tysięcy ton, to w Związku Radzieckim w tymże okresie produkcja mięsa zwiększyła się o 700 tysięcy ton.

Trzeba powiedzieć, że pomimo dużego wzrostu produkcji mięsa w kraju pobyt ludności na produkty mięsne w szeregu miast nie jest jeszcze zaspakajany w całej pełni, ponieważ popyt wzrasta szybciej niż produkcja.

Obecnie, gdy — jak zupełnie słusznie powiedział G. M. Malenkow — problem zbożowy został ostatecznie rozwiązany, możemy i powinniśmy położyć szczególny nacisk na szybki wzrost hodowli, na chów w coraz większych ilościach odkarmionych zwierząt rzeźnych i na zapewnienie obfitości mleka. W dziedzinie zwiększenia produkcji mięsa decydujący głos należy, na równi z pracownikami przemysłu mięsnego, do pracowników hodowli w sowchozach i kołchozach.

Połowy ryb wzrosły w 1952 roku w porównaniu z rokiem 1940 blisko o 70 procent.

Moc floty rybackiej zwiększyła się w 1952 roku w porównaniu ze stanem przedwojennym 3,2 raza, a w 1955 roku przewyższać będzie stan przedwojenny przeszło 4,5 raza.

Połowy ryb na pełnym morzu wynoszą obecnie 66 procent całości połowów, wobec 48 procent przed wojną.

Zwiększyła się armia śmiałych marynarzy-rybaków, którzy bez względu na pogodę, podczas ciszy i sztormu, w mróz i deszcz, zmagając się z żywiołem morskim, dają przykład bohaterskiej pracy, męstwa i odwagi w służbie ojczyzny. Jeśli w niedawnej przeszłości wymagało się od większości rybaków umiejętności manipulowania łodziami żaglowymi i siecią rybacką — obecnie wymaga się od rybaków mistrzowskiego kierowania nowoczesnymi samobieżnymi statkami morskimi, wyposażonymi w udoskonalone narzędzia połowu. Dla kierowania takimi statkami wyszkolono w latach powojennych liczny wykwalifikowany personel załóg okrętowych — kapitanów statków, szturmanów, mechaników okrętowych, chociaż ich liczba jest wciąż jeszcze niewystarczająca. W chwili obecnej uczy się tych zawodów przeszło 12,8 tysiąca osób spośród naszej wspaniałej młodzieży, wobec 740 osób w 1940 roku.

Jeśli jednak połowy ryb rosną zadowalająco w basenach Murmańskim i Bałtyckim to wciąż jeszcze słabo mają się sprawy w basenach Azowsko-Czarnomorskim, Kaspijskim i Dalekowschodnim.

WIELKIE ZADANIA PRZEMYSŁU RYBNEGO

Przed przemysłem rybnym stoi wielkie zadanie: zorganizować hodowlę ryb na skalę przemysłową w zbiornikach wodnych Związku Radzieckiego. Stworzenie ogromnych rezerwuarów wodnych, w związku z budową urządzeń hydrotechnicznych nad Donem, Wołgą, Dnieprem, Kurą i Amu-Darią, umożliwia przy prowadzeniu prawidłowej gospodarki rybnej zwiększenie zasobów takich gatunków ryb, jak leszcz, karp, sandacz i inne.

Budownictwo urządzeń hydrotechnicznych zmienia w istotny sposób naturalne warunki rozmnażania się ryb w morzach Kaspijskim i Azowskim, wysuwa zadanie rozwinięcia w całej pełni hodowli przemysłowej cennych gatunków ryb. Potrzebna jest wobec tego budowa na szeroką skalę wylęgarni ryb i ośrodków hodowli narybku.

Ministerstwo przemysłu rybnego opóźnia się jednak z realizacją wspomnianych przedsięwzięć.

Wielkie możliwości zwiększenia zasobów ryb ma stawowa hodowla ryb w artelach rolniczych w związku z rozległym planem zakładania stawów i z ich wysoką produktywnością, co widoczne jest na przykładach pracy gospodarstw rybnych obwodów kurskiego i kijowskiego oraz Kraju Krasnodarskiego, gdzie istnieje szereg gospodarstw rybnych, dających co roku 15—20 kwintali ryb z 1 ha zbiornika wodnego.

Istnieją wszelkie możliwości zapewnienia szybkiego tempa wzrostu połowów ryb i produkcji wysokogatunkowych przetworów rybnych, możliwości nie tylko wykonania, lecz również przekroczenia zadań planu 5-letniego oraz zwiększenia połowów ryb przeszło 2-krotnie w porównaniu ze stanem przedwojennym. W tym celu konieczne jest wzmacnianie istniejących baz nadbrzeżnych i zbudowanie nowych baz obsługujących flotę rybacką, zbudowanie w jeszcze większej ilości przedsiębiorstw przetworów rybnych, zwiększenie stopnia mechanizacji połowów i przetwarzania ryb, rozszerzenie budownictwa mieszkaniowego dla rybaków.

Podczas, gdy produkcja masła w Stanach Zjednoczonych skurczyła się w 1951 roku w porównaniu z przedwojennym 1940 rokiem o 281 tysięcy ton, — to w Związku Radzieckim produkcja masła zwiększyła się w tymże okresie o 132 tysiące ton, nie licząc znacznej ilości masła produkcji domowej.

W ostatnim roku 5-latki produkcja masła w ZSRR wzrośnie 2,7 raza, sera — przeszło 3-krotnie, margaryny — 3-krotnie w porównaniu z produkcją przedwojenną.

Zdawałoby się, że przy tak szybkim wzroście produkcji tłuszczów, moglibyśmy się spotkać z trudnościami zbytu. Tego jednak nie było, gdyż zdolność nabywcza ludności wzrasta szybciej niż zapasy rynku. W szeregu rejonów zapotrzebowanie na tłuszcze, zwłaszcza na masło, nie jest jeszcze w zupełności zaspokajane.

Produkcja konserw w 1952 roku w porównaniu z przedwojenną produkcją r. 1940 wzrosła przeszło 2-krotnie, a w 1955 roku — będzie od niej 3-krotnie większa, przy czym produkcja konserw rybnych i mięsnych wzrośnie przeszło 5-krotnie.

Dla zlikwidowania sezonowego spadku zaopatrzenia ludności w mleko w okresie zimowym, coraz większego znaczenia nabiera produkcja mleka skondensowanego i mleka w proszku. W 1952 roku produkcja mleka skondensowanego i sproszkowanego zwiększyła się 2-krotnie, a pod koniec 5-latki wzrośnie 5-krotnie w porównaniu z 1940 rokiem.

Przemysł cukrowniczy ucierpiał w większym stopniu aniżeli inne gałęzie przemysłu spożywczego wskutek okupacji niemieckiej. Spośród 211 cukrowni, które istniały przed wojną, 196 uległo całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu, a produkcja cukru zmniejszyła się w 1943 roku blisko 20-krotnie w porównaniu z poziomem przedwojennym.

Obecnie przemysł cukrowniczy został odbudowany, zbudowano też nowe cukrownie, wyposażone w najbardziej przodującą technikę. W 1952 roku produkcja cukru przewyższy o przeszło 50 procent poziom z 1940 roku a pod koniec nowej pięciolatki wzrośnie 2-krotnie w porównaniu ze stanem przedwojennym.

Produkcja cukru buraczanego w USA zmniejszyła się w 1951 r. w porównaniu z poprzednim 1950 rokiem o 338 tys. ton, we Francji — o 142 tys. ton, podczas gdy u nas produkcja cukru zwiększyła się w tymże okresie o 454 tys. ton. Produkcja cukru buraczanego w 1951 r. była u nas o przeszło 40 proc. wyższa, aniżeli łączna produkcja cukru buraczanego i trzcinowego w USA. W 1952 r. produkuje się w ZSRR cukru buraczanego więcej niż wyprodukowano w 1951 r. w USA, Francji i Anglii łącznie (oklaski).

Trzeba nadal zwiększać zasiewy i plony buraka cukrowego oraz zawartość cukru w buraku, jak również zasiewy słonecznika i jego oleistość.

Na Ukrainie, dzięki wielkiemu zamiłowaniu kołchoźników do uprawy buraka cukrowego i umiejętnemu kierownictwu organizacji ukraińskich — plony buraka w ostatnich latach zapewniają wykonanie i przekroczenie planów produkcji cukru. Nie można tego powiedzieć o niektórych innych obszarach uprawy buraka, zwłaszcza o Kraju Ałtajskim i obwodzie Kurskim, gdzie te sprawy mają się wciąż jeszcze kiepsko. Kirgizja, Kazachstan osiągnęły co prawda pewne sukcesy, ale nie wykorzystują wszystkich swoich możliwości, a w ub. roku zebrały nawet plony gorsze od przedwojennych.

Nie trzeba dowodzić, że wraz z poprawą odżywiania się ludności powstaje też konieczność zwiększenia produkcji wszelkich napojów pobudzających apetyt (na sali ożywienie, śmiech, oklaski).

Produkcja wina gronowego jest w 1952 r. o 39 procent wyższa aniżeli w 1940 r., a pod koniec nowej 5-latki przewyższy blisko dwukrotnie poziom przedwojenny. Produkcja szampana i koniaku w 1952 r. wzrosła dwukrotnie, a pod koniec pięciolatki wzrośnie 3,5 raza.

Produkcja piwa zwiększyła się o 42 procent, a pod koniec pięciolatki podwoi się. Produkcja wódki stoi u nas teraz na poziomie nieco niższym aniżeli przed wojną i stosownie do popytu ze strony ludności rośnie nieco wolniej, ale rośnie (na sali ożywienie, śmiech).

W bieżącej pięciolatce należy zwrócić szczególną uwagę na poważne zwiększenie produkcji paczkowanych artykułów spożywczych i półfabrykatów.

Ludność bardzo sobie chwali nie tylko takie od dawna już szeroko rozpowszechnione produkty fabryczne, jak kiełbasy, parówki i lody, lecz również takie, jak kotlety, pierożki z mięsem, gotowe śniadania i zupy w konserwach, których produkcja fabryczna zwiększyła się w porównaniu z poziomem przedwojennym kilkakrotnie i zwiększy się jeszcze bardziej do końca pięciolatki.

Należy jednak otwarcie powiedzieć że na razie sprzedaż takich produktów rozwinęła się szeroko tylko w wielkich miastach. Zadanie polega na tym, ażeby w ciągu nowej pięciolatki rozwinąć wytwarzanie tych produktów w większej ilości miast, nie tylko dlatego, że są to produkty bardzo smaczne i dobrze przygotowane — ich jakość jest gwarantowana i sprawdzana przez lekarzy sanitarnych i inspektorów państwowych — lecz i dlatego, że uwalniają one nasze kobiety od ciężkiej pracy i umożliwiają im przygotowanie w domu, bez większej straty czasu, smacznego posiłku.

TROSKA O ZDROWĄ I SMACZNĄ ŻYWNOŚĆ

Lekarze radzieccy słusznie powołują się na wielkiego uczonego Pawłowa, który mówił: „Wszyscy zdają sobie sprawę, że normalne i pożyteczne jedzenie — to jedzenie z apetytem, jedzenie z przyjemnością". Zadanie polega nie tylko na tym, aby wytwarzać artykuły spożywcze w wielkich ilościach. Artykuły spożywcze powinny mieć dobrą jakość i wysoką wartość odżywczą, ponętny wygląd, przyjemny zapach, powinny rozwijać smak i pobudzać apetyt, ażeby ludzie odczuwali podczas jedzenia prawdziwą przyjemność (burzliwe oklaski).

Ważne znaczenie dla poprawy żywienia ludności i dalszego zmniejszenia strat w produktach przy magazynowaniu ma rozwój gospodarki chłodniczej w kraju.

W tej dziedzinie osiągnęliśmy już poważne sukcesy.

Łączna pojemność chłodni w poszczególnych gałęziach przemysłu spożywczego zwiększyła się w 1952 roku przeszło dwukrotnie, a do końca pięciolatki wzrośnie blisko czterokrotnie w porównaniu z 1940 r.

W szybkim tempie poprawia się zaopatrywanie sieci handlowej w maszynowe instalacje chłodnicze. Jeśli w 1948 r. było 1650 takich instalacji, to w 1952 r. ich liczba wzrosła do 18.000, a pod koniec pięciolatki sieć handlowa rozporządzać będzie 40 tys. maszynowych instalacji chłodniczych.

Flota statków-chłodni, przeznaczona głównie do przewozu ryb, zwiększy się w 1952 r. przeszło dwukrotnie, a do końca pięciolatki — przeszło trzykrotnie w porównaniu ze stanem przedwojennym.

Ilość wagonów - chłodni wzrosła obecnie o 40 proc. a w r. 1955 będzie dwukrotnie wyższa niż w okresie przedwojennym.

Dla utrzymania artykułów żywnościowych w stanie świeżym i dla wygody ludności, dużego znaczenia nabierają domowe lodówki.

Przed wojną nie mieliśmy masowej produkcji takich lodówek. Obecnie mamy 3 nie ustępujące najlepszym wzorom zagranicznym typy domowych lodówek elektrycznych masowego użytku: mała lodówka pro-

(Ciąg dalszy na str. 6)

Maksymalne zaspokojenie rosnących potrzeb społeczeństwa oto istota podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu

(Dokończenie ze str. 5)

dukowana przez zakłady „Gazoaparat“, średnia — „Saratow“ i duża „ZIS“. W roku bież. produkcja tych lodówek wzrasta dwukrotnie w porównaniu z produkcją 1951 r., a w roku 1955 będzie od niej dziesięciokrotnie większa.

Konsekwentny rozwój gospodarki chłodniczej w całej sieci od przedsiębiorstw przemysłowych do transportu, od składów i sklepów do mieszkań konsumentów, zapewnia zaopatrzenie ludności radzieckiej w zdrową i smaczną żywność, o co troszczy się nieustannie nasza wielka Partia i osobiście Towarzysz Stalin (oklaski).

Zadania ministerstw poszczególnych gałęzi przemysłu spożywczego polegają na tym, ażeby zlikwidować braki w pracy przemysłu, o których mówił G. Malenkow w swym referacie; ażeby wykorzystać w całej pełni istniejące jeszcze rezerwy mocy produkcyjnych; podciągać pracę przedsiębiorstw nie nadążających do poziomu przodujących i brać za podstawę pracę nowatorów; stosować oszczędności w wydatkowaniu środków pieniężnych, surowców i materiałów w produkcji, jak również w wydatkowaniu środków pieniężnych przy zakupach i przy zbycie produkcji; realizować na szeroką skalę program mechanizacji i automatyzacji produkcji.

W wyniku realizacji wszystkich wymienionych wyżej posunięć ministerstwa przemysłu spożywczego powinny zapewnić osiągnięcie przewidzianych w piątej pięciolatce oszczędności w wysokości co najmniej 45 miliardów rubli.

Sukcesy osiągnięte w dziedzinie zwiększenia produkcji artykułów spożywczych i wszystkich artykułów powszechnego użytku oraz dalszy szybki wzrost dobrobytu mas ludowych, przewidziane przez nową pięciolatkę są wynikiem nieustannej troski Towarzysza Stalina o człowieka radzieckiego, o jego szczęście (oklaski).

Można stwierdzić z całą pewnością że pracownicy przemysłu spożywczego spełnią chlubnie swój obowiązek, wykonując wysunięte przez Towarzysza Stalina zadanie osiągnięcia obfitości artykułów spożywczych w naszym kraju.

Detaliczny obrót towarów w handlu państwowym i spółdzielczym wzrasta w roku 1952 przeszło dwukrotnie (w cenach porównywalnych) w stosunku do roku 1948 — pierwszego roku po zniesieniu systemu kartkowego.

W ostatnich latach wzrósł znacznie w obrocie towarowym zbyt towarów przemysłowych, a w szczególności wyrobów o dłuższym okresie użytkowania: samochodów, motocykli, rowerów, odbiorników radiowych, aparatów telewizyjnych, mebli, lodówek, instrumentów muzycznych itd., co stanowi dobitny wyraz wzrastającego dobrobytu narodu radzieckiego.

ZWIĘKSZENIE WKŁADÓW OSZCZĘDNOŚCIOWYCH

Drugim wskaźnikiem wzrostu dobrobytu ludności i zaufania do waluty radzieckiej jest zwiększenie się w r. 1952 wkładów do kas oszczędności. Wkłady te wzrosły czterokrotnie w porównaniu z r. 1940.

Zwiększenie się masy artykułów powszechnego użytku wywołało oczywiście wzrost wymagań ludności co do jakości tych artykułów i ich asortymentu. Dawniej, gdy towarów było mało, kupowano je nie przebierając zbytnio. Obecnie sytuacja zmieniła się radykalnie. Mimo to przemysł i organizacje handlowe częstokroć pracują jeszcze po staremu, niedostatecznie badają zapotrzebowanie ze strony ludności, dostarczają nadal towaru „hurtem“, źle dobierając asortyment, wysyłając niekiedy do jednego rejonu lub miasta wielkie partie odzieży i obuwia dwóch-trzech fasonów i rozmiarów i trzech-czterech wzorów w zbyt jednostronnym doborze.

POTRZEBY KONSUMENTA PRAWEM DLA PRZEMYSŁU

Trzeba szybciej podnosić jakość i zwiększać asortyment towarów dostarczanych przez przemysł dla sprzedaży ludności. Potrzeby i interesy konsumenta radzieckiego powinny stać się prawem dla przemysłu.

Należy dalej rozwijać system uprzednich zamówień dawanych przemysłowi przez organizacje handlowe, co całkowicie zdało egzamin.

Konieczne jest zwiększenie sieci dobrze zaopatrzonych sklepów specjalnych, a dla kierowania tymi sklepami trzeba stworzyć w większych ośrodkach specjalne centrale na wzór Moskwy i Leningradu.

Należy zająć się poważnie bardziej racjonalnym rozmieszczeniem terytorialnym sklepów i poprawić istniejącą obecnie sytuację. Konieczne jest wreszcie przyspieszenie tempa rozwoju gospodarki magazynowej odpowiednio do wzrostu obrotu towarowego.

Trzeba rozbudować jeszcze szerzej sieć stołówek i restauracji oraz znacznie usprawnić pracę przedsiębiorstw żywienia zbiorowego.

Pracownicy handlu muszą podnieść swe kwalifikacje, wiedzieć jakie są wymagania ludności i umieć proponować klientowi towar, którego on potrzebuje. Hasło Lenina: Uczyć się handlować — zachowuje i dzisiaj swe znaczenie dla pracowników handlu.

Zadania przemysłu miejscowego i spółdzielczości wytwórczej, które produkują artykuły masowej konsumcji, polegają na podniesieniu jakości wyrobów, na obniżeniu kosztów własnych, na przeprowadzeniu w granicach możliwości odpowiedniej specjalizacji oraz na wyposażeniu przedsiębiorstw w urządzenia techniczne i w nowe maszyny.

Natychmiast po zlikwidowaniu najcięższych skutków wojny Partia i Rząd zapewniły warunki dla zniesienia systemu kartkowego i systematycznej obniżki cen artykułów masowego spożycia.

ZNIŻKA CEN O 50 PROCENT W CIĄGU UBIEGŁYCH 5 LAT

W wyniku realizacji stalinowskiej polityki obniżki cen, w ciągu ubiegłych pięciu lat ogólny poziom cen artykułów masowego spożycia w ZSRR uległ zniżce o 50 procent, to jest o połowę. Oznacza to, że dziś konsument radziecki może kupić za 50 rubli tyle towarów, ile kupował 5 lat temu za 100 rubli.

Im bardziej wzrasta produkcja i obniżają się koszty własne, im bardziej wzrasta wydajność pracy, tym większe są możliwości obniżenia cen i podniesienia dobrobytu naszego narodu.

Interesy ludzi zbiegają się z interesami państwa socjalistycznego i w tym tkwi źródło wewnętrznej siły i potęgi naszego społeczeństwa socjalistycznego.

ZWYŻKA CEN W KRAJACH KAPITALISTYCZNYCH

Podczas gdy ceny w ZSRR są systematycznie obniżane, poziom cen w krajach kapitalistycznych wzrasta nieustannie, jak to wynika z następującego porównania oficjalnych danych:

Poziom cen najważniejszych artykułów spożywczych w roku 1952 w stosunku procentowym do cen z końca 1947 roku.

Nazwa tow.	ZSRR	USA	Anglia	Fr
Chleb	39	128	190	208
Mięso	42	126	135	188
Masło śmiet.	37	104	225	192
Mleko	72	118	130	174
Cukier	49	106	233	376

Podczas gdy od końca 1947 roku do roku 1952 cena chleba w Stanach Zjednoczonych wzrosła o 28 proc., w Anglii o 90 proc., a we Francji przeszło dwukrotnie, — w Związku Radzieckim cena chleba w tym okresie spadła 2,5 raza.

Podczas gdy cena mięsa w tym okresie wzrosła w Stanach Zjednoczonych o 26 proc., w Anglii o 35 proc., we Francji o 88 proc., — w Związku Radzieckim cena mięsa spadła przeszło dwukrotnie.

W krajach kapitalistycznych panujące monopole w celu zagarnięcia maksymalnych zysków prowadzą politykę podnoszenia cen przy zamrażaniu płac, podczas gdy w ZSRR stalinowska polityka zapewnia stałe obniżanie cen.

W Anglii, w Stanach Zjednoczonych i w innych krajach kapitalizmu nieustanny wzrost cen prowadzi w sposób nieunikniony do spadku konsumcji wśród ludności pracującej. Wymownym tego przykładem jest Anglia. Według danych angielskich, przeciętna konsumcja najważniejszych rodzajów artykułów żywnościowych na jednego mieszkańca spadła w roku 1951 w porównaniu z okresem przedwojennym jak następuje: przetwory mięsne — o 40 proc., masło śmietankowe — o 40 proc., konserwy rybne — o 46 proc., ryż — o 37 proc., cukier — o 16 proc., herbata — o 23 proc. itd. Oczywiście spadek przeciętnej konsumcji na jednego mieszkańca nie jest dostatecznym wskaźnikiem, ponieważ — jak wiadomo — nie ma przeciętnych mieszkańców, a cały spadek konsumcji nastąpił kosztem klasy robotniczej. Burżuazja angielska nie stała się biedniejszą je ona tyle, ile zapragnie.

Wzmagający się wyścig zbrojeń prowadzi do dalszego spadku poziomu życia angielskiej ludności pracującej. Nie jest rzeczą przypadku, że ani konserwatyści angielscy, ani labourzystowscy demagodzy — poplecznicy amerykańskich imperialistów — nie mogą nawet obiecywać robotnikom angielskim poprawy sytuacji na tym świecie, chociażby w przyszłości. Mogą tylko wraz ze swymi klechami obiecywać rajskie życie na tamtym świecie (śmiech, oklaski).

Ironia losu sprawiła, że rząd angielski „uczcił“ dzień otwarcia naszego Zjazdu nową podwyżką cen artykułów żywnościowych, poczynając od 5 października, co stanowi kolejny cios zadany angielskiej ludności pracującej.

NOWY OKRES ROZWOJU HANDLU ZAGRANICZNEGO ZSRR

Handel zagraniczny Związku Radzieckiego, tak samo jak cała gospodarka narodowa, wstąpił w okresie powojennym w nowy okres rozwoju.

W odróżnieniu od okresu przedwojennego, kiedy nie mieliśmy stałego wzrostu handlu zagranicznego wskutek izolacji Związku Radzieckiego, — w okresie powojennym obroty handlu zagranicznego ZSRR wzrastają z roku na rok, co należy tłumaczyć zarówno wzmocnieniem sytuacji międzynarodowej ZSRR i powstaniem nowego rynku światowego, jak i wzrostem naszej potęgi gospodarczej.

Rozmiary handlu zagranicznego Związku Radzieckiego przewyższają obecnie poziom przedwojenny trzykrotnie.

Związek Radziecki również w okresie powojennym przestrzega niezmiennie zasady rozwoju stosunków handlowych z krajami kapitalistycznymi na warunkach obopólnych korzyści.

Handel z krajami kapitalizmu po pewnym ożywieniu w pierwszych latach po wojnie skurczył się gwałtownie w wyniku agresywnego kursu polityki Stanów Zjednoczonych. To skurczenie się zostało pokryte z nawiązką dzięki rozwojowi handlu z krajami zaprzyjaźnionymi.

Kraje kapitalizmu natomiast, które pragną rozwijać stosunki handlowe ze Związkiem Radzieckim na warunkach obopólnych korzyści — spotykają się zawsze z poparciem z naszej strony. Wymownym przykładem tego jest nasz handel z Finlandią. Wymiana handlowa między ZSRR a Finlandią była w roku 1951 w cenach porównywalnych dziewięciokrotnie większa niż w roku 1938. Zawarty z Finlandią długoterminowy układ handlowy na lata 1951—1955 przewiduje dalsze znaczne zwiększenie radziecko-fińskiej wymiany handlowej. Tak np. już w roku 1953 wymiana handlowa przekroczy prawie dwukrotnie poziom 1951 roku, a więc podwoi się prawie w ciągu dwóch lat.

Jedna z najważniejszych zmian w naszym handlu powojennym polega na tym, że podstawowa masa naszej wymiany handlowej przypada obecnie na handel z krajami obozu demokratycznego. W roku bieżącym udział tych krajów w naszym handlu zagranicznym wyniesie 80 procent.

„Ekonomicznym następstwem istnienia dwóch przeciwstawnych obozów — uczy Towarzysz Stalin — stało się to, że rozpadł się jednolity wszechogarniający rynek światowy, wskutek czego mamy teraz dwa równoległe, tak samo przeciwstawne rynki światowe“.

Współpraca gospodarcza między krajami obozu demokratycznego, a więc w ramach nowego rynku światowego, rozwija się na trwałych podstawach planowego rozwoju ich gospodarki i koleżeńskiego uzgadniania narodowych planów gospodarczych, opiera się na równouprawnieniu wielkich i małych narodów, na wzajemnym poszanowaniu interesów i na wzajemnej pomocy w dziedzinie rozwoju gospodarczego. Nie może tu być mowy o niszczycielskiej konkurencji, ponieważ jeden kraj jest tutaj szczerze zainteresowany w sukcesach drugiego.

STAŁY WZROST WYMIANY HANDLOWEJ MIĘDZY KRAJAMI OBOZU POKOJU I DEMOKRACJI

Wymiana handlowa między krajami obozu pokoju i demokracji w okresie od roku 1948 do roku 1952 wzrosła przeszło trzykrotnie; a jeśli nawet uwzględnić całą wymianę handlową, łącznie ze skurczoną wymianą z krajami kapitalistycznymi, handel zagraniczny krajów obozu demokratycznego wzrósł dwukrotnie.

Rynek obozu demokratycznego dysponuje takimi zasobami, które pozwalają każdemu krajowi znaleźć na nowym rynku światowym wszystko, czego wymaga jego rozwój gospodarczy; przy tym każdy kraj importuje to, co jest mu potrzebne, a eksportuje towary, potrzebne innym krajom; żaden kraj nie narzuca innemu niepotrzebnych mu towarów, jak to się dzieje na rynku kapitalistycznym.

Współpraca miedzy krajami obozu demokratycznego wkroczyła w nowy etap z chwilą przejścia do długoterminowych układów gospodarczych, co stało się możliwe dzięki przejściu krajów demokracji ludowej do planów perspektywicznych. Długoterminowe układy handlowe gwarantują krajom otrzymywanie w ciągu długiego okresu maszyn, urządzeń technicznych, surowców i innych towarów niezbędnych do ich rozwoju gospodarczego, gwarantują również zbyt ich produkcji, stwarzają jasne perspektywy i pewność dalszego rozwoju gospodarczego.

Szybkie wzmocnienie obozu demokracji i pokoju pod względem politycznym i gospodarczym zawdzięczamy przewidującej polityce Towarzysza Stalina i jego codziennej trosce o zacieśnienie przyjaźni między Związkiem Radzieckim i bratnimi narodami krajów obozu demokratycznego (oklaski).

Dostawy maszyn i urządzeń technicznych najnowszej konstrukcji do krajów demokracji ludowej ze Związku Radzieckiego są w roku 1952 dziesięciokrotnie wyższe niż w roku 1948.

Związek Radziecki dostarcza krajom demokracji ludowej najdoskonalszych urządzeń, udziela im niezwykle tanio pierwszorzędnej pomocy technicznej oraz bezpłatnie przekazuje im patenty, licencje i dokumentację technologiczną.

Wszystko to pozwoliło krajom demokracji ludowej stworzyć nowe działy produkcji i całe gałęzie przemysłu, wyposażone w nowoczesny sprzęt techniczny, którego nie miały i nie mogłyby mieć w innych warunkach. Weźmy dla przykładu Rumunię, która po rozwinięciu w całej pełni wydobycia ropy naftowej, stała się krajem rozwijającego się przemysłu budowy maszyn i już obecnie, dzięki bratniej pomocy Związku Radzieckiego, sama produkuje prawie cały sprzęt niezbędny do wydobycia ropy i zaczyna produkować skomplikowane aparaty do oczyszczania ropy. Jest to jedyny przykład na świecie, kiedy małe państwo, mające własne złoża ropy naftowej, posiada jednocześnie własną produkcję maszyn dla przemysłu naftowego. Kraje Ameryki Łacińskiej i Środkowego Wschodu, z których monopole angielsko-amerykańskie w sposób grabieżczy wytaczają olbrzymie ilości ropy naftowej, nie mogą o tym nawet marzyć.

ROZKŁAD ŚWIATOWEGO RYNKU KAPITALISTYCZNEGO

Na światowym rynku kapitalistycznym na skutek pogłębienia się ogólnego kryzysu kapitalizmu, stosunki gospodarcze między krajami znalazły się w stanie daleko posuniętej dezorganizacji. Dezorganizację tę potęguje ekspansywna polityka Stanów Zjednoczonych, dążących do panowania nad światem. Imperializm amerykański prowadzi gorączkową walkę o zagarnięcie rynków zbytu, usiłując przez wzmożony eksport złagodzić wewnętrzne sprzeczności swej gospodarki. Ameryka chce dużo sprzedawać i bardzo mało kupować w innych krajach. Widać to choćby z tego, że w okresie powojennym przeciętna roczna wartość eksportu Stanów Zjednoczonych wynosiła 12,5 miliarda dolarów, a importu — 7,3 miliarda dolarów, a więc roczna nadwyżka eksportu amerykańskiego przekraczała 5 miliardów dolarów.

Bezsens gospodarczy takiego handlu ilustruje dobitnie przykład stosunków handlowych Ameryki z Europą zachodnią, do której Amerykanie po wojnie wywożą rocznie towarów za przeszło 4 miliardy dolarów i z której sprowadzają zaledwie za miliard, zamykając swą granicę przed importem towarów europejskich wysokimi barierami celnymi.

Czyż może się handel rozwijać, jeśli zbyt towarów amerykańskich przekracza czterokrotnie zakupy amerykańskie w Europie zachodniej? — Nie, taki handel prowadzi w sposób nieunikniony do dalszego rozpadu międzynarodowego rynku kapitalistycznego i do zaostrzenia sprzeczności między krajami świata burżuazyjnego. Taka ekspansja, prowadzona przez Stany Zjednoczone przy użyciu wszelkich środków wojny handlowej, nie wyłączając dumpingu uprawianego na niespotykaną skalę, ma na celu drastyczne ograniczenie interesów Anglii, Francji i innych krajów kapitalistycznych wypieranych przez Amerykanów z rynku światowego, a nawet z własnych kolonii Anglii i Francji.

Wszystkie formy amerykańskiej „pomocy“ dla innych krajów są jedynie parawanem, osłaniającym wzmożony rabunek i wyzysk innych narodów.

Powrót na rynek światowy krajów pokonanych — Niemiec zachodnich i Japonii — zaostrza jeszcze bardziej sprzeczności między tymi krajami a krajami, które po wojnie zagarnęły ich rynki.

Kraje imperialistyczne po wojnie wzmagają jeszcze bardziej nieekwiwalentną wymianę z krajami zależnymi, zakupując u nich za bezcen surowce i żywność i sprzedając im swe wyroby po słonych cenach. Tak np. Stany Zjednoczone zakupują za bezcen na prawach monopolu miedź w Chile, cynę w Boliwii, ropę naftową w Venezueli, kawę w Brazylii, kauczuk w krajach Azji, co wywołuje burzliwe protesty i kolejne zmiany posłusznych wobec Amerykanów rządów. Monopole amerykańskie, gospodarujące na przykład w Arabii Saudyjskiej, osiągają na każdej tonie wydobytej ropy naftowej zysk wynoszący przeszło 13 dolarów, co przekracza siedmiokrotnie koszt jej wydobycia. Niemniejsze zyski otrzymują monopole amerykańskie również w innych krajach Środkowego Wschodu, których narody wegetują w nędzy i ciemnocie.

Dominujące kraje imperialistyczne, które przekształciły kraje słabo rozwinięte w swą przybudówkę rolniczo-surowcową i w rynek zbytu dla swych zleżałych towarów, dławią gospodarkę tych krajów. W ten sposób wynaturzają się jeszcze bardziej formy międzynarodowego podziału pracy między krajami kapitalistycznymi.

W przeciwieństwie do tego wzrasta i rozwija się na zdrowych podstawach nowy rynek światowy, opierający się na braterskich stosunkach między krajami obozu demokratycznego i na harmonii ich interesów, co zapewnia rozsądny podział pracy między tymi krajami i planowy, nie znający kryzysów rozwój ich gospodarki narodowej, odpowiadający ich zasobom naturalnym i możliwościom gospodarczym.

GIGANTYCZNE SUKCESY ZSRR

Towarzysze! Trudno jest ogarnąć wzrokiem i ocenić należycie gigantyczne sukcesy i osiągnięcia, z którymi przyszedł nasz kraj na XIX Zjazd Partii. Wielkość Związku Radzieckiego oraz wspaniały rozwój i wzrastająca potęga obozu pokoju i demokracji napawają radością serca wszystkich postępowych ludzi świata.

Sukcesy nasze wyprowadzają z równowagi zaciekłych wrogów ludzkości, prowodyrów monopolistycznego kapitału, którzy przygotowują zbrojna agresję i uciekają się do prowokacji i pogróżek w stosunku do Związku Radzieckiego i całego obozu demokratycznego. Zjazd nasz w sposób dostatecznie jasny i stanowczy stwierdził, że nie boimy się prowokacji i zastraszeń, że walczymy o pokój, że gotowi jesteśmy w pełnym uzbrojeniu stawić czoło wszelkiemu niebezpieczeństwu i udzielić druzgocącej odprawy wszelkim agresorom (oklaski).

Po XIX Zjeździe Partii kraj nasz z jeszcze większym spokojem i z jeszcze większą pewnością będzie kroczył naprzód do zwycięstwa komunizmu, pod przewodem naszego wodza i nauczyciela, genialnego budowniczego komunizmu, ukochanego Towarzysza Stalina (burzliwe oklaski).

Chwała Wielkiemu Stalinowi! (burzliwe, długotrwałe oklaski, wszyscy powstają z miejsc).

PAŹDZIERNIK
17
PIĄTEK

DZIS: Małgorzaty

JUTRO: Łukasza

WAŻNIEJSZE TELEFONY: Straż Pożarna 44-44. Pogotowie PCK 1000. Taksówki 36-55 i 39-62. Informacja PKP 11-87. Informacja pocztowa 02 i 03. Zamiejscowe 00. Komenda MO 25-16. IKP 19-07, 33-41, 33-42.

To i owo z Bydgoszczy

Laska jest!

Wczorajszy nasz apel nie przebrzmiał bez echa. Laska znalazła się i rzecby o niej można, iż jest. laską przystojną i solidną. Ofiarodawcą jest p. Franciszek Liman.

„To i owo" składa serdeczne podziękowanie chętnemu ofiarodawcy, który zjawił się w dniu ogłoszenia naszego apelu.

Prosimy zainteresowanego Czytelnika o zjawienie się w redakcji po odbiór laski.

(ż-fa)

Kostka i miał

Bywają sprawy czarne jak czarny węgiel. Tę metaforę poetycką usprawiedliwia fakt, że chodzi nam właściwie o węgiel.

Pan Czajka zakupił w D. B. O. nr 23 opał na zimę. Calutką tonę. Kiedy jednak przywieziono mu tenże transport, popatrzył nań z pretensją. Zamiast kostki, za którą zapłacił, otrzymał miał.

Odbiorca zakłada protest węglowy, gdyż na miał są inne ceny niż za kostkę. (rek)

OZH przygotowały na zimę wystarczającą ilość warzyw

Pogoda w ostatnich tygodniach niezbyt dopisywała. Złota polska jesień zawiodła całkowicie. Odbiło się to na tegorocznych zbiorach owocu, które na terenie woj. bydgoskiego są niewystarczające tak pod względem ilości jak i jakości. Jedynie w okolicach Nakła urodzaj owocowy był dobry. Stamtąd też otrzymamy 39 ton jabłek i 20 ton gruszek. Poza tym Grudziądz dostarczy nam 12 ton gruszek i Świecie 4.

Dobrze przedstawia się sprawa zaopatrzenia w warzywa. Dżdżysta pogoda nie zaszkodziła zbiorom warzyw i w asortyment ten zostanie Bydgoszcz zaopatrzona w 100 proc. Wystarczające ilości cebuli, buraków, marchwi, brukwi, włoszczyzn, kiszonej kapusty i ogórków przygotowały już Ogrodnicze Zakłady Handlowe na zimowe zaopatrzenie w nie świata pracy. (kry)

Z obrad Woj. Komitetu Wyborczego Frontu Narodowego

10 tys. młodych agitatorów bierze udział w kampanii wyborczej

Posiedzenie Woj. Komitetu Wyborczego Frontu Narodowego w Bydgoszczy odbyło się w chwili, gdy kampania wyborcza wkroczyła w decydujący okres. Na podstawie szczegółowych sprawozdań przedstawicieli komitetów obwodowych i powiatowych stwierdzono, że poważnie rozszerzyła się liczba agitatorów, zwłaszcza spośród organizacji masowych. ZMP dostarczyło ich np. około 10 tysięcy. Agitatorzy dotarli już przez agitację domową do masy wyborców.

W wiecach i spotkaniach poselskich na naszym terenie wzięło udziała około 80 tys. ludności. O ile jednak sprawa zebrań wyborczych przedstawia się dobrze w ośrodkach miejskich, to na wsi jest jeszcze pod tym względem dużo do zrobienia.

Stwierdziwszy wzmożoną akcję agitatorów podkreślono równocześnie konieczność rozciągnięcia nad nimi lepszej opieki. Podkreślono także, że troska poszczególnych komitetów powinna być większa niż dotychczas, gdy chodzi o właściwe rozprowadzenie literatury propagandowej. Dotychczas rozprowadzono 240 tys. egzemplarzy płatnych broszur i bezpłatnie wielką ilość zbroszurowanego Programu Wyborczego oraz życiorysów kandydatów poselskich.

Jako piękne osiągnięcie kampanii wyborczej zanotować należy wielką ilość zobowiązań pracowników fabrycznych i rolnych.

W wyniku obrad Woj. Kom. Wyborczy Frontu Narodowego powziął szereg wniosków. M. in. postanowiono zorganizować w dn. 16 i 17 bm. seminaria dla prelegentów w powiatach, które zostaną obsłużone przez aktyw obwodowych i powiatowych komitetów. Wreszcie silnie zaakcentowano konieczność powiązania agitacji wyborczej z mobilizacją ludności do pilnych prac rolnych.

Jotpe.

JAN EKIER gra Chopina w dzisiejszym koncercie

Dzisiaj o godz. 19,30 odbędzie się w Teatrze Ziemi Pomorskiej III koncert symfoniczny sezonu, z muzyką polską w programie.

Solistą koncertu będzie świetny pianista JAN EKIER, który wykona koncert e-moll F. Chopina. Nowy koncert przynosi dwie pozycje współczesnej muzyki polskiej: Koncert Gotycki A. Panufnika, w którym trudną partię trąbki odegra J. BOGDZIEWICZ oraz kantatę H. Czyża „Wesele", w której wykonaniu współdziałać będzie Chór „ARION" przy Towarzystwie Muzycznym.

Wolna Trybuna

Studenci i PKP

Zwracam się w imieniu wszystkich studentów i studentek dojeżdżających z Bydgoszczy i okolicy na UMK z prośbą o interwencję do DOKP w Gdańsku w sprawie wstawienia dwóch pociągów lokalnych z Bydgoszczy do Torunia.

Nowy rozkład jazdy oczekiwany przez nas wszystkich z nadzieją, że przyniesie polepszenie komunikacji na trasie Bydgoszcz — Toruń, nie przyniósł bowiem żadnej zmiany.

Przypatrzmy się trochę temu rozkładowi. Pociąg do Torunia odchodzi o godz. 6.10, a następny dopiero o godz. 11.30. Z Torunia: 17.07, następny 21.23. A więc czy wykłady na uniwersytecie rozpoczynają się o godz. 8 czy o 12-tej musimy jechać o godz. 6.10, a mimo, że nieraz kończą się już o 17, musimy czekać do godz. 21.23. Na sen nocny zostaje nam mniej więcej 5 godzin, co powoduje wielkie przemęczenie.

Nie jest nas pięciu, czy dziesięciu. Jeżeli ktoś chce wiedzieć dokładnie ilu, niech się uda na dworzec chociażby w poniedziałek przed godz. 6.10, a więc przed odjazdem pociągu. Jest on „upchany", a większość pasażerów stanowią studenci.

Pociąg o godz. 6.10 jest b. dogodny dla tych, którzy jadą na godz. 8, natomiast konieczny jest pociąg odchodzący z Bydgoszczy około godz. 8, taki, jaki istniał w zeszłym roku. Z Torunia jest natomiast konieczny pociąg między 19 a 20.

Barbara Janiszewska

Jutro w sobotę 18 października o godz. 14 na placu Bohaterów Stalingradu odbędzie się

Wielki wiec przedwyborczy

zorganizowany z inicjatywy

Miejskiego Komitetu Wyborczego Frontu Narodowego

Załogi wszystkich zakładów pracy, instytucji i społeczeństwo miasta Bydgoszczy biorąc w nim udział zamanifestują swoją wolę zespolenia jeszcze bardziej narodu polskiego w pracy i walce.

O UMOCNIENIE NIEPODLEGŁOŚCI ZJEDNOCZONEJ OJCZYZNY,

O UTRZYMANIE I UTRWALENIE POKOJU,

O WZROST DOBROBYTU I CORAZ LEPSZĄ PRZYSZŁOŚĆ LUDZI PRACY,

O ROZKWIT I SIŁĘ POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ.

Wychowanie młodzieży wspólną troską szkoły i domu

Od 20 września do 20 bm. trwają wybory do nowych komitetów rodzicielskich przy szkołach. Nowe komitety rodzicielskie winny być wybierane pod hasłem — mobilizacji rodziców do podejmowania prac, które pomogą szkole zrealizować stojące przed nią zadania.

W ubiegłych latach komitety rodzicielskie pomagały szkołom przede wszystkim materialnie i gospodarczo. Wiele komitetów przyczyniło się do uaktywnienia rodziców w zdobywaniu dodatkowych funduszy na zakup pomocy naukowych, urządzanie boisk sportowych, naprawę sprzętu szkolnego itd. Np. komitety przy szkołach nr 2 i nr 3 (ul. Sowińskiego) dokonały m. in. zamiany na terenie szkoły instalacji elektrycznej z prądu stałego na prąd zmienny, wyremontowały 6 klas lekcyjnych i naprawiły parkan okalający szkołę. Komitet przy szkole nr 1 (ul. Dworcowa), urządził pracownię fizykochemiczną z instalacją gazową i wodociągową.

W bież. roku głównym zadaniem komitetów rodzicielskich jest współdziałanie ze szkołą w dziele wychowania młodego pokolenia. Komitety rodzicielskie m. in. wspólnie ze szkołą dbać będą o dobrą frekwencję uczniów (przeprowadzanie ścisłej kontroli przyczyn opuszczania lekcji przez młodzież), pomagać będą nauczycielstwu w podnoszeniu poziomu nauczania przez organizowanie kompletów samokształceniowych w szkołach oraz przez częste hospitowanie na lekcjach.

Już w roku ub. niektóre komitety rodzicielskie włączyły się do akcji wychowawczej. Dobrze pracował w tej dziedzinie komitet przy Szkole Podstawowej nr 2. Komitet ten dzięki współpracy całego kolektywu pod przewodnictwem A. Jankowiaka, pracownika umysłowego Zakładów Energetycznych osiąga już poważne sukcesy. Co miesiąc odbywają się zebrania rodziców, na których analizuje się postawę ogółu uczniów. Każda klasa w szkole posiada czterech opiekunów z ramienia komitetu, którzy kontrolują przyczyny nieobecności ucznia w szkole oraz zawiadamiają o tym rodziców. Niezależnie od kontroli prowadzonej przez komitet rodzicielski nad postępowaniem uczniów czuwają również rady młodzieżowe w klasach. Sposób ten dał już poważne osiągnięcia, przyczynił się bowiem do całkowitego zwalczenia chuligaństwa wśród młodzieży a przez to do podniesienia poziomu nauczania.

*

W powiecie bydgoskim spośród 65 istniejących przy szkołach komitetów rodzicielskich należytą działalność przejawia 47. Na wyróżnienie za dobrą organizację i wyniki pracy zasługują komitety przy szkołach podstawowych w Koronowie, Fordonie i Solcu Kuj. (S)

Transportowcy przygotowują się do zimy

Okres zimowy, w który już niebawem wkroczymy — wymaga od naszych transportowców odpowiedniego przygotowania pojazdów mechanicznych do zmian atmosferycznych tego okresu. W związku z tym w całym kraju odbywają się z polecenia Ministerstwa Transportu narady i odprawy transportowców, którzy zapoznają się z wypróbowanymi w latach ubiegłych metodami eksploatacji pojazdów mechanicznych w okresie zimowym.

Także pomorscy transportowcy odbęda w tym celu naradę, którą zwołuje Wydział Komunikacji Drogowej przy WRN w Bydgoszczy na dzień 21 bm. godz. 10 w sali przy ul. Dworcowej 68.

SPRAWY DNIA

Bydgoszcz - Stolicy

Minął Miesiąc Budowy Warszawy. Nasze miasto może poszczycić się pięknymi wynikami w akcji tego miesiąca, ofiarowało bowiem Stolicy 1.048.039,27 zł. Największą ofiarnością wykazał się bydgoski świat pracy, który przesłał Warszawie 751.686,19 zł. Młodzież bydgoskich szkół zebrała 19.390,57 zł. dokumentując tym czynem swe przywiązanie do budującej się socjalistycznej Stolicy. Rolnictwo ofiarowało na ten cel 492,25 zł.

Wzorem ofiarności na rzecz Warszawy jest bez wątpienia ob. Br. Jankowski, znany racjonalizator z Bydgoskiej Fabryki Sklejek, który przekazał sumę 1.228 zł — swą nagrodę za ostatnie usprawnienie produkcji.

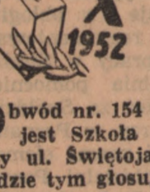
Kwesty uliczne w Miesiącu Budowy Warszawy przyniosły sumę 21.824,55 zł a dwójka kwestarzy w składzie: prezes Izby Rzemieślniczej Ziółkowski i dyr. Jabczyński pobiła rekord, zebrawszy w ciągu jednej niedzieli 794.05 zł.

Pozostałe akcje jak np. rozprowadzanie znaczków, różnego rodzaju koncerty i występy artystyczne, 5 — groszowa dopłata do biletów tramwajowych, czy listy składkowe sporządzane przez prowadzących meldunki dały również poważne wyniki. (Kry)

Specjalne zaświadczenia o prawie głosowania wydają prezydia miejskich i gminnych rad narodowych

We wszystkich prezydiach gminnych i miejskich rad narodowych wprowadzone zostały specjalne dyżury, celem umożliwienia obywatelom nieobecnym w dniu głosowania w stałym miejscu pobytu, zaopatrzenia się w dowody o prawie głosowania.

Dyżury takie trwać będą do dnia 25 października br.

Gdzie głosuje nasza ulica?

Obwód nr. 154 — siedzibą komisji jest Szkoła Podstawowa nr 5, przy ul. Świętojańskiej 20. W obwodzie tym głosują mieszkańcy ulic: Kościuszki od nr 1 do nr 17 i od nr 2 do nr. 18, Świętojańska, Chocimska.

Obwód nr 155 — siedzibą komisji jest świetlica Ligi Kobiet przy ul. Śniadeckich 8. W obwodzie tym głosują mieszkańcy ulic: Śniadeckich od nr 1 do nr 43 i od nr 2 do nr 48, Aleje 1 Maja od nr. 39 do nr 41 i od nr. 30 do nr 40.

RZECZY ZNALEZIONE

* Dwa pęki kluczy znaleziono dnia 15 bm.

Odebrać w Dziale Ogłoszeń IKP (Pod Arkadami).

* Legitymację służbową, przepustkę stałą oraz kartę autobusową na nazwisko Irena Kaczyńska.

* Wieczne pióro odebrać można w Biurze Ogłoszeń IKP (Pod Arkadami).

»Puchar Polski« i I liga bokserska pasjonują sportowców

W nadchodzącą niedzielę zespoły piłkarskie I i II ligi wraz z mistrzami klas wojewódzkich spotkają się w kolejnej rundzie rozgrywek o „Puchar Polski". I tak w Bydgoszczy dojdzie do pojedynku pomiędzy kandydatem do I ligi drużyną OWKS Bydgoszcz oraz II-ligowym zespołem Kolejarza Bydgoszcz. Mecz ten odbędzie się w niedzielę 19 bm. o godz. 14.30 na Stadionie Leśnym Kolejarza Bydgoszcz. W przedmeczu o godz. 12.30 walczyć będą reprezentacje seniorów Poznania i Bydgoszczy, a w przerwie sportowcy pomorscy złożą meldunki o wykonaniu zobowiązań.

W tym samym dniu amatorów boksu czeka niełada atrakcja. Będzie nią mecz pięściarski o mistrzostwo II ligi pomiędzy Kolejarzem Bydgoszcz i Gwardią Słupsk. Obie drużyny skrzyżują rękawice na ringu ustawionym w hali sportowej przy ul. Dwernickiego, a główny punkt zainteresowań koncentrować się będzie na walce olimpijczyka Niedźwiedzkiego (Kol.) z Rozpierskim (Słupsk). W zespole gospodarzy oprócz Niedźwiedzkiego ujrzymy Nowaka, Walczaka, Nitzlera i in.

Jaki będzie wynik obu imprez sportowych — oto pytanie jakie stawiamy do rozwiązania uczestnikom naszego konkursu, którzy muszą odgadnąć wynik końcowy, jak i rezultat do przerwy meczu piłkarskiego Kolejarz Bydgoszcz oraz ostateczny wynik spotkania pięściarskiego Kolejarz Bydgoszcz — Gwardia Słupsk.

Kupony prosimy nadsyłać lub składać w Redakcji IKP Bydgoszcz ul. Armii Czerwonej 20 z dopiskiem na kopercie „Konkurs sportowy".

Konkurs sportowy IKP nr 27/28
Bydgoszcz 19. X. 1952

O „Puchar Polski" (g. 14,30)

KOLEJARZ BYDGOSZCZ — OWKS BYDGOSZCZ

Wynik . . . . do przerwy . . . . .

*

II LIGA BOKSERSKA (g. 19)

KOLEJARZ BYDGOSZCZ — GWARDIA SŁUPSK

Wynik . . . . dla . . . .

Imię i Nazwisko . . . .

Adres . . . .

KOMUNIKATY

UWAGA wędkarze. Dnia 21 bm. o godz. 19 bezpłatne przedstawienie dla wędkarzy i ich rodzin w Teatrze Ziemi Pomorskiej sztuki pt. „Pociąg do Marsylii". Bilety wydaje sekretariat Koła PZW ul. Toruńska 12 od godz. 15 do 20. Dnia 20 i 21 bm. bilety wydaje kasa teatru za okazaniem legitymacji członkowskiej.

Fraszka

Prąd

Zapamiętajcie, Obywatele,
By w aspołeczny ten nie wpaść błąd:
Gdy prądu płynie u Was za wiele,
Sami „płyniecie" wtedy „pod prąd".

CO? GDZIE? KIEDY?

TEATR

ZIEMI POMORSKIEJ
Piątek: Koncert (19.30)
Sobota: Pociąg do Marsyli (19).

KINA

Pomorzanin: Sprawny do pracy i obrony. Przegląd kulturalny nr 1/52. Prawo do nauki (14.30). Ekspress Moskwa—Ocean Spokojny (15.45, 18 i 20.15).

Polonia: Młodzi na samoloty. Konstytucja (19). Ostatni etap (16.30 i 20)

Orzeł: Pamiętniki chłopów. Młodzi na samoloty. Wieś (16). Grzesznicy bez winy (17 i 19.15).

Wolność: Sprawny do pracy i obrony. Przegląd kulturalny. Prawo do nauki (15). Guramiszwili (16, 18, 20).

Gryf: Nad granicą pokoju. Rodowód Konstytucji. „Wesoła" (14.30). Nędznicy II ser. (15.30, 17.45, 20).

Bałtyk: Egzamin (16), Małżeństwo aktorki (17 i 19).

Mir: 22 lipca. Igrzyska harcerskie. Prawo do nauki (18). Skrzydlaty dorożkarz (19).

Rozmaitości: MDM (od godz. 16—23).

Fotoplastikon: Ogród zoologiczny w Paryżu (od godz. 13—21).

DYŻURY

Dyżur nocny (od godz. 22 do 8). Apteka nr 39 — Al. 1 Maja 5 (tel. 23-46). Apteka nr 12 — ul. Grunwaldzka 37 (tel. 34-31).

KONCERTY

Teatr Ziemi Pom. Dziś POS pod dyr. R. Mackiewicza, solista — prof. Jan Ekier, chór Arion. W programie utwory J. Elsnera, F. Chopina, A Panufnika, H. Czyża (godz. 19.30). Ważne abonamenty „A".

WYSTAWY

Muzeum: Zbiory stałe (codziennie godz. 10—16, w środę godz. 12 — 19 w niedzielę godz. 10—14).

Pomorski Dom Sztuki: Doroczna wystawa plastyków Pomorza i Olsztyna (codziennie godz. 10—14 i 16—19, w święta — godz. 10 — 17).

RADIO

Piątek, 17 października

13.55 komunikaty i muzyka, 16.20 Bydgoski dziennik radiowy, 16.35 Mozaika muzyczna, 17.15 „Słuchamy Chopina" 17.40 Audycja oświatowa, 17.50 „Sportowcy Pomorza przed wyborami", 18.20 W rytmie tanecznym, 18.30 Reportaż z Bydgoskich Zakładów Przem. Gumowego, 18.40 Audycja słowno-muzyczna w opr. L. Milczyńskiego pt. „Na tropach bursztynowego szlaku". 20.18 Koncert ork. Rozgł. Bydgoskiej PR pod dyr. A. Rezlera.

Spółdzielczość realizuje program Frontu Narodowego

Punkty usługowe i brygady lotne dla obsługi wsi

działają coraz sprawniej

Poznański Związek Branżowy Spółdzielni Drzewnych i Wytwórczości Różnej rozwija bardzo ożywioną działalność poprzez swój aparat administracyjny i samorządowy oraz poprzez spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze, które zrzesza w liczbie 48. Są to spółdzielnie branży drzewnej, tapicerskiej, papierniczej, galanteryjno-zabawkarskiej, szczotkarskiej i rzeźnicko-wędliniarskiej. Poza tym Związek jest w kontakcie ze spółdzielniami pomocniczymi ogólnobranżowymi, które w gronie swoich członków mają rzemieślników wymienionych branż, zwłaszcza w Lesznie, Kościanie, Szamotułach, Ostrowie i Rawiczu.

Naczelnym hasłem, przyświecającym działalności Związku, jest hasło mobilizujące wszystkie siły do przed terminowego wykonania zadań trzeciego roku planu gospodarczego — dla przyspieszenia wykonania wielkich zadań gigantycznego Planu 6-letniego. Na tym odcinku Związek Branżowy Spółdz. Drzewnych i Wytw. Różnej w Poznaniu dorzuca swoją cegiełkę do urzeczywistnienia programu Frontu Narodowego, w którego szeregach skupiają się wszyscy członkowie podległych Związkowi spółdzielni. Urzeczywistnieniu tego programu poświęcają oni wzmożony wysiłek swej pracy.

— Plan wykonamy do 20 grudnia — oświadcza prezes Związku Sokołowski. — Zadania planu zostaną wykonane dzięki współpracy spółdzielni pracy ze spółdzielniami pomocniczymi zrzeszonymi w naszym Związku.

— Potencjał produkcyjny rzemieślników naszych branż — zrzeszonych w naszych spółdzielniach pomocniczych i mogących w nich być zrzeszonymi, jest bardzo poważny — stwierdza zastępca prezesa Konieczny. Dlatego też Związek — łącznie z poznańską Izbą Rzemieślniczą — przystępuje do akcji mobilizacji rzemieślników indywidualnych dla zrzeszenia wszystkich w spółdzielczości pomocniczej.

— Współpraca naszych spółdzielni pracy ze spółdzielniami pomocniczymi już jest zapoczątkowana i zaczyna wydawać dobre owoce — mówi dalej wiceprezes Konieczny. — Zakład Pomocniczej Spółdzielni Zabawkarzy i Galanteryjników w Poznaniu np. produkuje tzw. obłogi — produkt zasadniczo reglamentowany — dla spółdzielni pracy w Środzie. Ta sama spółdzielnia pomocnicza współpracuje również ze Spółdzielnią Pracy Szczotkarzy w Poznaniu, produkując dla niej pewne elementy. Członkowie Spółdzielni Pomocniczej Tapicerów w Poznaniu wykonują dla spółdzielni pracy roboty tapicerskie do mebli przeznaczonych dla pałacu młodzieży w Katowicach — w tej chwili dla sali teatralnej. Związek Branż. Sp. Drzewnych i Wytw. Różnej w Poznaniu dostarcza dla tego pałacu młodzieżowego około trzech tysięcy sztuk mebli ze swoich spółdzielni. Meble te mają wygląd bardzo estetyczny, są oryginalne, projektowane przez poznańskiego inż. Wacława Latosińskiego i Józefa Mielcarka.

Nie będziemy wymieniali wszystkich spółdzielni pomocniczych, które już współpracują ze spółdzielniami pracy w ramach Związku Branżowego Sp. D i W. R. Podkreślimy tylko, że praca ta przynosi dużo korzyści zarówno jednej jak i drugiej stronie, przyczyniając się w dużym stopniu do szybszego wykonawstwa planów, a tym samym do wyższych zarobków pracowników spółdzielni, dostarcza pracy rzemieślnikom indywidualnym, pozwala wciągnąć ich do planów produkcyjnych.

Do wykonawstwa planów produkcyjnych i do stałego ich zwiększania przyczynia się też akcja racjonalizatorska, prowadzona przez Związek Branżowy Sp. D. i W. R. Komisja Związku rozpatrzyła już w 1952 r. do wykorzystania 17 projektów pracowniczej wynalazczości — reszta jest w opracowaniu. Suma oszczędności rocznych z zastosowania ulepszeń przyjętych wyniesie 164.934,37 zł, a premie wypłacone z tytułu przyjętych projektów wynoszą do czerwca br. 7.866,64 zł. Spośród racjonalizatorów spółdzielni zrzeszonych w Związku Branż. Sp. D. i W. R. wymieniamy: Hier. Tajnerta ze Sp. Pracy „System" w Poznaniu, Tadeusza Królaka ze Sp. Pracy Papierniczej w Gnieźnie, Edmunda Mazurkiewicza ze Spółdzielni Pracy Opakowań Drzewnych w Poznaniu, Antoniego Ekesa ze Spółdzielni Pracy Stolarzy w Poznaniu, Wacława Pawlaka ze Spółdzielni Pracy Stolarzy w Ostrowie. Jest znacznie więcej takich, którzy zgłosili i zastosowali w swoich spółdzielniach drobniejsze usprawnienia. Najlepszym dowodem, że akcję racjonalizatorską Zw. Branżowego Sp. Drzewnych i Wytw. Różnej prowadzi się dobrze — jest powierzenie poznańskiemu Związkowi zorganizowania i przygotowania ogólnopolskiej narady wynalazczości i racjonalizacji branży drzewnej.

Akcja oszczędnościowa Związku opiera się na produkcji z odpadów w poszczególnych spółdzielniach. Niektóre spółdzielnie bazują w 100 proc. na surowcu odpadowym, jak np. R. S. P. Artykułów Gospodarstwa Domowego w Krotoszynie. Spółdzielnie papiernicze używają w większości odpadów z przemysłu kluczowego. Spółdzielnie zrzeszone w Związku produkują z odpadów listew płyty stolarskie, które zastępują sklejkę.

Bardzo poważny udział bierze, zarówno Związek jak i jego spółdzielnie, w akcji organizowania punktów usługowych i brygad lotnych dla obsługi wsi oraz punktów skupu, które działają coraz sprawniej.

— Jakie są niedociągnięcia w spółdzielniach? — pytamy przewodniczącego Rady Nadzorczej Zw. Br. Sp. D. i W. R. Bartosiewicza?

— Członkowie rad nadzorczych spółdzielni niejednokrotnie źle interpretują wykonawstwo planów — samorząd nieraz nie zna tych planów, nie interesuje się nimi. Stąd pochodzi, że nie wszystkie spółdzielnie wykonują plany w 100 proc. Ze spółdzielni, wykonujących plan ponad 100 proc., wymienić należy: Sp. Pracy „Grafika" R. Sp. Stolarzy w Poznaniu, Sp. Pracy. Stolarzy w Śmiglu, Sp. Pracy Papiernicza „System" i „Spójnia" w Poznaniu. Związek nasz dokłada wszelkich starań, by zmobilizować wszystkie spółdzielnie do wykonania planu w tempie przyspieszonym. Uświadamia w tym kierunku rady nadzorcze i uaktywnia je, by nie było ani jednego członka w naszych spółdzielniach, który by z radością i entuzjazmem nie przyczynił się do realizacji programu Frontu Narodowego, programu którego urzeczywistnieniu należy poświęcić cały zapał i wszystkie wysiłki. (CZ)

Ich czyn

Członkowie spółdzielni produkcyjnej w Łęgnowie odstawiają ziemniaki

Członkowie spółdzielni produkcyjnej Łęgnowo w powiecie bydgoskim dobrze wywiązują się z obowiązków wobec państwa. Odstawę zboża wykonali w 100%, a obecnie odstawili już do punktu skupu całą ilość ziemniaków.

Młodzież Polski Ludowej

zdobywa wiedzę w nowych szkołach

Rok 1949. W ziemi wyryto rowy na fundamenty. Jesienny wiatr uderza w sterty żwiru. W rogu dużego placu zebrali się ludzie, dużo młodych ludzi w granatowych kombinezonach. Ustał na godzinę ruch wagonetek, odpoczywają młodzieżowe brygady. Ktoś przemawiał z małego podium...

*

Pamiętamy doskonale ten obrazek, jesienną uroczystość założenia kamienia węgielnego pod fundamenty gmachu Technikum Budowlanego, jednego z najpoważniejszych obiektów Planu 6-letniego w Toruniu. Trzeba jednak było trochę fantazji, aby w perspektywie lat (trudnych lat pracy) zobaczyć olbrzymi blok i lśnienie stu okien. A teraz? Teraz sprawa jest prosta: pójść i zobaczyć. Jest gmach, lśnią okna, w kilkudziesięciometrowej długości korytarzach ostro brzęczą elektryczne dzwonki. Nie trzeba wcale fantazji a wystarczy dotknąć dłonią kontaktów, aby rozbłysły setki mlecznych lamp, ściennych świeczników.

Przyjemnie jest pod nogą czuć parkiet, miło patrzeć w głębie dwunastu sal lekcyjnych, już bardzo starannie urządzonych gabinetów materiałoznawstwa i fizyko-chemii, w przestrzeń kubiczną kreślarni, do których wstawi się lada dzień 45 stołów kreślarskich. W wielkiej auli (z balkonem) może swobodnie przebywać 600 osób, każdemu zaimponuje hala gimnastyczna. A w ogóle jest tu kilkadziesiąt sal. Zostanie jeszcze w tym domu uruchomione szkolne kino, jeszcze wiele innych projektów da się zrealizować w około 25.000 metrów sześciennych liczącym obiekcie. Opłaciło się uczniom Technikum współbudować ten gmach, złożyć w jego murach 6.000 roboczogodzin. Przewiały chłodne wiatry tamtej jesieni i na pustkowiu stanął dom. Wspomina się miło tę pracę w świetlicy — gdy z głośników płynie melodia. Ktoś powiedział: mamy własny radiowęzeł...

O PRZYJAŹNI NA RUSZTOWANIACH...

Oddanie do użytku Technikum Budowlanego w Toruniu jest przykładem troski państwa o rozszerzenie możliwości kształcenia kadr zawodowej inteligencji. Świadczy także o nieustannym dążeniu do poprawienia warunków, w jakich kształciła się młodzież. Stary, ponury, niehigieniczny budynek nad Wisłą — zamieniono na śliczny, wygodny gmach. 960 chłopców i dziewcząt kształci się tutaj w rzeczywiście dobrych warunkach.

Napływa młodzież z całego kraju — 78 procent tej młodzieży — informuje dyr. Krzewiński —to dzieci robotników i chłopów. Jak potężna machina pomocy w kształceniu — idzie za tą młodzieżą fala stypendiów (korzysta z nich prawie 50 procent uczniów). Inną formą pomocy jest akcja stypendialna w naturze. Np. teraz rozdziela się między młodzież 150 par obuwia, wełnianą odzież itd. Dwie klasy w tym Technikum przeznaczono dla pracujących. 72 osoby (przeważnie wybijający się i zdolni robotnicy) — idzie przez te sale do awansu społecznego.

„Nauczanie teoretyczne powiązać z życiem". Ta piękna zasada nowego szkolnictwa realizowana jest przy pomocy ZBM nr 2. Kandydat na technika nie tylko korzysta z warsztatów jako stałej pomocy w nauczaniu — kandydat na technika idzie na budowę, poznaje drogę racjonalizatorstwa w samym sercu pracy — na budowie. Tam pozna również przodownika pracy i niewątpliwie pomyśli o udogodnieniach dla niego. Szacunek dla człowieka nie rodzi się z fachowej książki, tabel i wykresów — ten szacunek rodzi się w kontakcie z człowiekiem. Tak kształtuje się świadomość społeczna i tak zaczyna się każda, prawdziwa przyjaźń. Ten kierunek pracy w Technikum — traktowany jest pierwszoplanowo.

MASÓWKA PRZEDWYBORCZA

Ostry brzęk dzwonków elektrycznych wypłasza nas z cichego gabinetu. W wielkiej auli odbywa się masówka przedwyborcza. Uczniowie Technikum Budowlanego — to jedni z najdzielniejszych i najwytrwalszych agitatorów Frontu Narodowego i akcji wyborczej. Obsługują między innymi sklepy.

— Ludzie w sklepach spieszą się zazwyczaj — mówi otwarcie szczupły blondyn — ale przecież często nawiązujemy rozmowę i mamy od razu wielu rozmówców. Nawet burkliwi i niechętni zaczynają słuchać, rozkręcają się powoli, widać jak budzi się w nich zainteresowanie, jak zaczynają się wstydzić nieświadomości. — Blondyn potrząsa czupryną. — A w ogóle jestem dumny z funkcji agitatora. Ta praca rzeczywiście daje zadawolenie...

ALBUM PRZYSŁANO Z DREZNA

W tej szkole nie ma godzin martwych. Ale gigant pracuje spokojnie, planowo, bez zbędnego rozgwaru i ruchu na klatkach schodowych. W ciszy tego gmachu (zamieszkiwanego przez tysiąc ludzi) rozkwita życie organizacyjno-społeczne. To jest druga szkoła — choć uczniowie są ci sami. Jeżeli usłyszysz gamy i oktawy — to dowód, że ćwiczy chór. Ambicją Technikum (mającego już dobre zespoły artystyczne) jest stworzyć chór ze 160 osób. W innej sali pokażą album z Drezna. To ostatnia przesyłka od młodzieży NRD. — świadectwo serdecznej wymiany darów. Najżywiej wre ruch w ZMP i rozwój tej organizacji obserwowany jest z największą uwagą. Młodym ludziom nie zabraknie żadnej formy pomocy w stawianiu kroków organizacyjnych i realizacji ich planów.

W późnych godzinach wieczornych — gasną ostatnie dzwonki. Niknie światło w białych kloszach. Ale noc szybko przemija. Tysiąc ludzi rozpoczyna nowy dzień z uśmiechem, wita go przy pulpitach i w warsztach. Kochają dom wyrosły na pustkowiu.

M. Krystyn.

Cały naród przygotowuje się do wielkiego dnia wyborów do których stanie pod sztandarem Frontu Narodowego.
Hasła mobilizujące do jedności działania wszystkich Polaków we Froncie Narodowym widnieją na wielu domach i halach fabrycznych.
(Foto — IKP)

RADIO

Piątek 17 października

7.55 Wiadomości poranne. 12.04 Dziennik południowy. 12.15 „Na swojską nutę". 12.45 Audycja dla wsi. 13.15 Koncert. 14.10 Audycja dla szkół. 15.00 Popularne utwory skrzypcowe. 16.00 Wszechnica Radiowa. 17.00 Dziennik popołudniowy. 17.05 Radiowy Klub Racjonalizatorów. 18.05 Audycja specjalna dla wsi. 19.20 Radiowy Poradnik Językowy. 19.30 Muzyka i aktualności. 21.00 Dziennik wieczorny. 21.30 Muzyka taneczna. 23.10 Rosyjska muzyka kameralna. 2350 Ostatnie wiadomości.

Papier biały gazet. rot. mat kl VII. 60 g 126 cm
E-III-10753

REDAKCJA I ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY Czerwonej Armii 20. Centrala telefoniczna: 33-41 i 33-42. Dział ogłoszeń w Bydgoszczy Generalissimusa Stalina 2 (Pod Arkadami) Tel 24-29 Konto PKO IKP nr VI-140.

REDAGUJE KOLEGIUM. - WYDAWCA I DRUK: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „PRASA DEMOKRATYCZNA - NOWA EPOKA", WARSZAWA ŚNIADECKICH 16 ODDZ. W BYDGOSZCZY, CZERW ARMII 18/20, TEL. 33-41, 33-42. DRUKARNIA 1899